

WORKERS OF ALL COUNTRIES, UNITE!

MAY - 1996

4

RED DAWN
INTERNATIONAL BULLETIN OF MARXIST-LENINIST COMMUNIST PARTY

CONTENTS

PREFACE	3
PROGRAMME OF MLCP	4
PROGRAMME DU PCML	14
MLKP PROGRAMI	25
MESSAGE FROM MLCP-F TO DFLP	11
“WE WILL SMASH FASCISM!”	13
“INVASION”	16
A COMMUNIST “SUN”	18
ENVER HOXHA IS IMMORTAL	20
THE ACTION OF 15 - 16 JUNE LIVES!	22
BRIEF SUMMARY OF ACTIONS IN WHICH MLCP-F OR ITS PREDECESSORS HAVE PLAYED A LEADING OR IMPORTANT PART	23

Preface

We publish the English, French and Turkish versions of the Programme and the Constitution of MLKP(Marxist-Leninist Communist Party) here in the fourth issue of Red Dawn. Our organization bore the name of MLKP-K(=Marxist Leninist Communist Party-Foundation, or briefly MLCP-F) during the first year of its existence, following the Unity Congress held in September 1994. As will be remembered, the Unity Congress had brought together two constituent parts of MLKP-K, that is TKIH(Communist Workers' Movement of Turkey) and TKP(M-L) Hareketi(CP of Turkey/Marxist-Leninist Movement). The following year witnessed the participation of yet another communist group, TKP(ML)/YIO, that is, CP of Turkey(M-L)/Reconstruction Organization to MLKP-K. The 1.(Party and Unity) Conference of MLKP-K was held in September 1995 on this occasion and delegates present at the Conference chose to rename the organization MLKP(Marxist-Leninist Communist Party). In adopting this name, they took into account the facts that, MLKP-K had proved itself in the crucible of class and anti-fascist struggles of the masses and the majority of militant communist movement in Turkey and Northern Kurdistan had been united under the banner of MLKP in the meantime.

The Programme and the Constitution of MLKP are the embodiment of the theoretical level and practical experience of the predecessors of MLKP, including MLKP-K who have been fighting against bourgeoisie, fascism and imperialism since the beginning of 1970s. These documents will become more mature and will reflect better the concrete reality of revolution in Turkey and Northern Kurdistan as time passes by and democratic and socialist struggles of the masses evolve into a higher phase. As Engels had said:

"Every step of a real movement is more important than a dozen programmes ... But by drawing up a programme of principles ... one sets up before the whole world landmarks by which it measures the level of the Party movement." Heeding the advice of founders of scientific socialism, MLKP does attach due importance to programme (and constitution), but on the other hand it does not and can not for a moment forget the primacy of revolutionary practice, the decisive character of epoch-making struggles of proletariat and other toilers against capitalism and imperialism.

1 May 1996

PROGRAMME OF MLCP

SECTION I

CAPITALISM

1- Having been born in the bosom of feudal society and risen on the basis of law of profit, capitalism has generalised commodity production, transformed labour power into a commodity, accelerated technical progress, created an industrial reserve army and subordinated the small producers of town and country to capital.

2- Competition among capitalists, growth of trade in colossal proportions and the level attained at mechanization, led to further centralization of capital. The unplanned and anarchic growth of production and the restriction of purchasing power of direct producers gave rise to overproduction crises that shook capitalism violently at certain intervals.

3- Capitalism based on the antagonism between labour and capital has not only condemned the workers and other toilers to exploitation and poverty, but also has left them face to face with moral and intellectual degeneration.

4- History has entrusted the class of wage slaves, the proletariat with the task of burying capitalism, which has created the material conditions of its own extinction. Communist movement is a conscious expression, an expression enlightened by the theory of scientific socialism, of working class movement which tends to solve the contradiction between the social character of production and the private ownership of the means of production.

IMPERIALISM

5- The capitalism of free competition began to be replaced by monopoly capitalism as from the end of nineteenth century. This was the era when bank capital and industrial capital merged, export of capital acquired exceptional importance and outstripped the export of commodities, decisive means of production began to be concentrated in the hands of monopolies and the world was divided among monopoly groups and imperialist states who competed fiercely for markets and shares of influence.

6- The fact that the law of uneven development of capitalism has become much more marked and imperialism has turned national economies into links of the chain of the world economy, has rendered possible the outbreak of proletarian revolution and construction of socialism in individual countries through the destruction of imperialist chain at its weakest link.

7- In the imperialist era contradictions among imperialist states and monopoly capitalist groups, contradictions between bourgeoisie and proletariat the world over and particularly in advanced capitalist countries became aggravated. Extreme aggravation of contradictions of capitalism led to inter-imperialist wars, to socialist revolu-

tions of the proletariat against the bourgeoisie and to national liberation wars and anti-imperialist democratic revolutions of peoples of colonies and semi-colonies. The era of imperialism is at the same time the era of death of capitalism which has arrived at the last stage of its development, the era of proletarian revolutions.

PROLETARIAN REVOLUTION AND RESTORATIONS

8- The era of world revolutions was inaugurated by the Great October Socialist Revolution that took place in 1917 in Russia. This revolution which ended the rule of the bourgeoisie in one-sixth of the globe and dealt a heavy blow at capitalist-imperialist system, divided the world into two distinct and opposing systems. At this stage of aggravated class struggle, imperialism introduced fascist dictatorship against the proletariat and the oppressed peoples of the world as the most reactionary, most chauvinistic and most imperialist open terroristic dictatorship of finance capital and its last form of domination.

9- The Second World War, which began as a conflict among imperialists, ended with the glorious victory of peoples of Europe and Asia under the leadership of the Soviet Union against the fascist bloc. At the end of the war the overall balance of power shifted significantly in favor of forces of democracy and socialism and a socialist camp came into being. US imperialism, which did not suffer physical devastation during the war, became the gendarme of the world of capitalist exploiters and launched the Cold war.

10- During the period following the Second World War, concentration, centralization and internationalization of capital developed further and scientific progress led to a surge in technology. Multinational firms and gigantic monopolistic combines were strengthened and expanded to virtually allow them to cover the whole globe like octopus. State monopoly capitalism acquired colossal proportions. Despite the physical contraction of imperialist world market due to the emergence of socialist camp, imperialist market expanded immensely in response to the increase in demand in the wake of terrible destruction wreaked by imperialist war of re-division and until the end of 1960s, capitalism passed through a relatively peaceful period of development in advanced capitalist countries. This state of affairs provided a favorable terrain for the growth of reformism and revisionism within the communist and workers' movement.

11- Over the same period the majority of old colonies were transformed into neo (semi)-colonies owing to the struggles of oppressed peoples and nations actively supported by the socialist camp. Old-style colonialism declined sharply. In the neo-colonies thanks to the development of dependent capitalism, qualitative and quantitative weight of working class gradually increased. So, more favorably conditions were created for the establishment of proletarian hegemony in anti-imperialist democratic revolution and possibility of uninterrupted transition from the democratic stage of the revolution to its socialist stage was enhanced.

12- In the period following the 1950s, imperialists increased the pace of armament; militarization of the economy became more and more conspicuous. The number of reactionary local and regional wars instigated by imperialist themselves rose rapidly and the level of human casualty resulting from these wars exceeded those of the First and Second World Wars. The same process also witnessed an accelerated destruction of natural and historical environment.

13- Despite the offensive launched by the counter-revolution that took place in the Soviet Union in 1956 against the positions of international revolution, 1960s and 1970s were a period when revolutionary wars of liberation, particularly those of peoples of Asia, Africa and Latin America won glorious victories. The 1980s on the other hand witnessed a lull in the revolutionary tide the world over.

14- Modern revisionists who seized power in the Soviet Union in 1956 started the process of destruction of socialism and the restoration of capitalism. The counter-revolution launched by Khrushchevites and perpetuated by Brezhnev administration transformed the Soviet Union into a social-imperialist country where state monopoly capitalism reigned and the dictatorship of the proletariat was replaced by the dictatorship of the bureaucratic bourgeoisie.

15- The counter-revolution that took place in the Soviet Union wreaked havoc on the international communist movement. Many communist parties sided with the camp of treason. All socialist countries or countries which were marching towards socialism through uninterrupted revolution, with the exception of Albania took the road of capitalist restoration. The socialist camp disintegrated. Party of Labour of Albania, who opposed modern revisionism unequivocally, assumed the leadership of the international communist movement.

16- Marxist-Leninist theory had taken into account the possibility of restoration in a socialist society under the conditions of imperialist encirclement and had pointed out to imperialist aggression, internal counter-revolution and a white betrayal within the party as probable causes and ways of such a phenomenon. The counter-revolution in the Soviet Union was realized through bureaucratic degeneration and betrayal within the party.

17- Towards the end of 1980s, revisionist camp led by the Soviet Union collapsed and this was followed by the disintegration of the Soviet Union itself. World bourgeoisie exploited this event to launch a frantic ideological offensive and mobilized all its apparatuses to disseminate propaganda to the effect that "socialism had died". The restoration in Albania of capitalism, the defiant stronghold of socialism was an integral part of all these developments and that of imperialist activity and took effect through liquidationist treachery. Party of Labor of Albania, headed by Ramiz Alia handed power over to lackeys of imperialism. In Albania, in contrast with the restoration in the Soviet Union a mass reaction emerged; but the fact that communists in the Party and particularly those in the leadership didn't venture a civil war, prevented the quelling of counter-revolution by means of revolutionary violence of workers and toilers.

18- However, in spite of all these negative developments humankind is objectively closer to socialism and communism, considering the facts that in our day internationalization of production and distribution has acquired gigantic proportions, social organization of working class, as well as its level of education and culture have advanced and elements of a deeper and sharper crisis have accumulated.

19- Today closing of the chasm between objective conditions of proletarian revolution and its subjective conditions and formation and consolidation of communist vanguard detachments of working class in all countries are of vital importance. The

fulfillment of this task requires a resolute and uncompromising ideological struggle against the ideological offensive of the bourgeoisie and new forms of modern revisionism as well as against Maoism, Trotskyism and all brands of revisionism.

SECTION II

COMMUNISM AND TRANSITION TO COMMUNISM

20- The ultimate goal of communist movement is the realization of communism, on whose banner the principle of 'from each according to his ability, to each according to his needs' is inscribed. In communist society classes have been completely abolished, enslaving subordination of individuals to the division of labor has been brought to an end, the antithesis between mental and manual labour has been terminated, culture has become common possession of all, labor has become a joy and a prime want. The state that arose on the basis of division of society into classes has been abolished and real equality among members of society has been attained in communism. Communism is a world system; it shall take effect upon replacement of capitalist encirclement by socialist encirclement.

21- Socialism, which is the inevitable outcome of uncompromising struggle of the proletariat against bourgeoisie and the lower phase of communism, is a period of revolutionary transformations corresponding to the transition from capitalism to classless society. Socialism is stamped with the birthmarks of capitalist society from whose womb it comes. Socialism applies the principle 'from each according to his ability, to each according to his work'. Proletariat smashes the bourgeois state apparatus by means of revolutionary armed struggle of the masses, establishes its own dictatorship and having appropriated the decisive means of production begins the construction of socialism. Maximum satisfaction of rising material and cultural requirements of the masses is the basic law of socialism.

22- During the period of socialism a stubborn, complex and protracted struggle goes on between the bourgeoisie and the proletariat and between the capitalist road and the socialist road in all spheres of life. In this course of struggle, proletariat crushes all attempts at counter-revolution by the remnants of exploiting classes and their foreign supporters.

23- Dictatorship of the proletariat, which is the broadest democracy for workers and other toilers and the most stern dictatorship against overthrown exploiting classes and their remnants, is in fact socialist democracy itself. Dictatorship of the proletariat, which ensures progressively growing participation of broad toiling masses to the administration of the state, construction of socialism and the creation of new man, is the sole and most reliable means of struggle against bourgeoisie and reaction and of preventing capitalist restoration.

24- In the system of dictatorship of the proletariat, soviets are the organs of power. Soviet system is based on production units territorial divisions and merges legislative and executive powers. The Soviet system provides the toilers with the right to elect their own representatives directly, to control and to recall them at any moment and deals a crushing blow at bureaucracy by restricting the salaries of state officials to the level of average workers' wages. It is the dictatorship of the exploited majority over

the exploiting minority and is a thousand times more democratic than the most democratic bourgeois republic.

25- The dictatorship of the proletariat is the process of transition from state to its withering away. Proletariat can maintain its dictatorship only if it shares power with no other class and if it is led by a communist party firmly standing on the basis of Marxism-Leninism.

26- Under socialism there exists the danger of capitalist restoration; but it is not inevitable. The dictatorship of the proletariat and the communist party can prevent the emergence of a privileged stratum and ensure the uninterrupted march towards communism by heightening the vigilance against imperialist plots, consolidating the soviet power continuously, educating the masses in the spirit of communism, developing socialist democracy and the initiative of the masses and fulfilling rising material and cultural requirements of the masses.

SECTION III

THE FIRST STEP OF THE REVOLUTION

27- Multinational Turkey which is a neo-colony under the yoke of imperialism, is a country where collaborationist-monopolist capitalism reigns, the antagonism between labor and capital has become the fundamental contradiction, semi-feudal relations of production continue to exist, particularly in Kurdistan, petty commodity production is widespread and non-monopolistic capitalism carry considerable weight. Turkey is far from being an industrialized society and is in fact a backward one, where agriculture still occupies an important position in the economy. Ruled by collaborationist monopolies and big landlords, Turkey on a global scale may be classified as a country at a medium level of development.

Formation of classes on the basis of this economic structure is as follows:

Working class: The working class with the industrial proletariat at its core and concentrated in principal industrial cities carries presently a significant quantitative, apart from a qualitative strength. In quantitative terms, it is the second biggest sector of the active population after the urban and rural petty bourgeoisie and its relative weight keeps growing.

Proletariat has the ability and might to assume the virtual leadership of the revolution, to establish its hegemony over its allies and carry the revolution uninterruptedly into socialism.

Proletariat of our country who, together with other oppressed classes and starts suffers from the absence of political freedom and is faced with the task of educating itself in the struggle for democracy is the basic and leading force of the revolution.

Semi proletariat: Consisting mainly of urban poor and poor peasants and characterized by the frequent sale of its labor power, semi-proletariat is located between proletariat and petty bourgeoisie and represents a significant force in Turkey. It is the principal and most reliable ally of the proletariat not only in the democratic revolution, but also in the period of uninterrupted transition to socialism.

Petty bourgeoisie: Consisting of small peasants and shopkeepers, handicraftsmen, civil servants etc. petty bourgeoisie represents the largest sector of the active population. Owing to its dual nature of being at the same time both a toiler and a proprietor, petty bourgeoisie has a vacillating character. Although it gets weaker in the course of time, petty bourgeoisie still has a considerable weight in our society. It is economically exploited by collaborationist-monopolist bourgeoisie and big landlords dependent on imperialism and is politically oppressed by fascist dictatorship. Economic and political demands of the petty bourgeoisie can not be met in the present order of collaborationist-monopolist bourgeoisie and big landlords. That's the reason why petty bourgeoisie has a considerable revolutionary potential. As one of the basic forces of our revolution proletariat accedes to share power with this class in the first stage of the revolution.

Middle bourgeoisie: Middle bourgeoisie consists of medium sized and non-monopolistic entrepreneurs in the cities and of rich peasants in the countryside. The prevailing political tendency of middle bourgeoisie, who itself is an exploiting class, is liberalism.

Owing to the economic and social realities of our country middle bourgeoisie has tied its destiny to the established order, despite its economic and political contradictions with it. Middle bourgeoisie, whose existence in the cities is bound to monopolies with a thousand threads and who is scared to death of the proletariat, of a revolution to be realized under its hegemony is a counter-revolutionary class.

Throughout the democratic revolution, proletariat follows a policy of neutralization towards this class, who is the main compromising force in this stage of revolution. It crushes by force and expropriates those sections of middle bourgeoisie who offer armed resistance against revolution.

Yet, owing to the presence of the national question, middle bourgeoisie has the potential of playing a somewhat different role in Kurdistan. There, tactical alliances with certain sections of this class are feasible.

Collaborationist-monopolist bourgeoisie and big landlords: These classes who collaborate with imperialism are the master of the established order and the regime in Turkey. Our revolution shall destroy the fascist dictatorship of these classes who stand at the core of counter-revolution, shall totally expropriate and crush them.

28- In Turkey where the contradictions between working class, other toilers and Kurdish nation on the one hand and reactionary ruling classes and the imperialists who support them on the other, are extremely sharp, proletariat and toiling masses have not been educated in the school of democracy, Kurdish nation (and national and religious minorities) are held under a savage yoke, semi-feudal relations of productions continue to exist to a considerable extent; bourgeois revolution has not been completed and our country remains a semi-colony dependent on imperialism. Due to all these reasons, the first step of our revolution is anti-imperialist and democratic in character. The content of this revolution is the conquest of political freedom.

29- Proletariat has to win victory in the democratic revolution in order to proceed

towards its own revolution; i.e. the socialist revolution. For that reason it aims to form a strategic alliance with the rural and urban petty bourgeoisie on the basis of minimum programme and thus establish first of all a workers'-toilers' soviet power.

30- The economic and social conditions of Turkey and quantitative and qualitative level of development of the proletariat, has matured the possibility of a rapid transition from democratic revolution to socialist revolution. Proletariat, who is for uninterrupted revolution, does not stand half way; it transforms democratic revolution into socialist revolution in accordance with the measure of its unity with rural and urban semi-proletarian masses and its own level of consciousness, organization and preparation.

31- The communist movement considers the struggle for democracy an extremely important, but always and under all circumstances a subsidiary task; a transitory task to be subordinated to the aim of socialist revolution. For this reason, while on the one hand supporting Kurdish national, democratic peasant, democratic women's and other general democratic people's movements and defending their demands, on the other hand it unites Kurdish workers, agricultural workers and woman workers in class organizations separately from the general democratic movement. Revolutionary proletariat subordinates struggle for reforms to struggle for revolution and treats democratic tasks with a socialist perspective.

SECTION IV

THE PROGRAMME OF ANTI-IMPERIALIST DEMOCRATIC REVOLUTION

1- Fascist dictatorship of collaborationist-monopolist bourgeoisie and big landlords shall be overthrown through violent revolution and be replaced with a Union of Workers'-Toilers' Soviet Republics.

2- The army, the police and other coercive apparatuses of ruling classes shall be dismantled and be replaced with a people's army and a people's militia under the supervision of masses organized in workers'-toilers' soviets.

3- Judiciary apparatus of ruling classes shall be dismantled and be replaced with revolutionary courts attached to workers'-toilers' soviets and trials shall be held in public.

4- Popular masses shall have the rights to spread propaganda, to agitate, to organize and to engage in political activities and these rights shall be guaranteed; penalties incompatible with human dignity and torture shall be abolished and religious, sectarian, linguistic, national, sexual and regional discrimination among citizens shall be prevented.

5- All debts and obligations of our country to imperialist states, multinational firms and imperialist financial institutions, such as IMF, OECD, World Bank etc. shall be cancelled.

6- Turkey shall quit NOTA, shall not join any imperialist or reactionary military or

political bloc, US and NOTA bases and installations shall be seized, all secret treaties shall be disclosed, covert and overt obligations to imperialists shall be repealed.

7- Firms, real estate and other wealth owned by imperialist, collaborationist-monopolist bourgeoisie, the state and those groups who take up arms against revolution shall be seized.

8- All buildings and urban land owned by big estate owners and the state and wholesale internal and foreign trade shall be nationalized.

9- The soviet state, which shall be administering all sectors of nationalized economy, shall realize workers' control in other sectors of the economy through workers'-toilers' soviets.

10- All land, instruments of production and other wealth owned by big landlords and the state shall be nationalized through confiscation. Part of the nationalized land, instruments of production etc. shall be allocated for the formation of model farms, part of them shall be assigned to poor and landless peasants who are to be organized in co-operatives. In those regions where semi-feudal relations of production are predominant, land shall be distributed to poor and landless peasants on the initiative of revolutionary peasant committees in accordance with the demands of democratic peasant movement.

11- The debts of agricultural workers and of the poor, small and middle peasants to the state, banks, landlords, usurers and capitalists shall be declared null and void; the mortgages on their lands and means of production shall be repealed.

12- The policy of assimilation and colonialist fascist terror and the dirty war carried on against Kurdish nation shall be brought to an end, obstacles in the way of Kurdish nation preventing it from exercising its right to establish its own state and its freedoms to gitate, isseminate propaganda and organize with this purpose, shall be lifted.

13- A full equality of rights between Kurds and Turks shall be ensured, restrictions on all languages and cultures shall be abolished, a systematic struggle against Turkish nationalism shall be carried out, efforts shall be made to get Kurdish and Turkish peoples as well as Lazs, Gypsies, Abkhazs, Georgians, Circassians, Arabs, Armenians, Greeks and other nationalities live together in the Union of Workers'-Toilers' Soviet Republics on the basis of full equality of rights and completely of their own accord.

14- Workers'-toilers' soviet power shall support struggles of the proletariat and peoples of the world for national liberation, revolution and socialism by all its means and shall serve as a revolutionary base for all the peoples of the word in the their struggles against the imperialist states, who are striving to enslave the whole world.

15- Aggressive and expansionist policy the ruling classes have been following with regard to Middle East, the Balkans and Caucasia shall be brought to an end and the occupation of Cyprus shall be terminated, Panturkist expansionist policy of Turkish ruling classes who under the pretext of defence of the rights of Turkish and Muslim peoples and minorities in other countries aim to poison Turkish workers and toilers

shall be exposed and renounced.

16- The right of 35-hour work week and one month paid leave for each year shall be guaranteed for all workers. Overtime work and with the exception of obligatory cases night work shall be prohibited.

17- The rule of equal pay for equal work shall be introduced and employment women in branches harmful to female organism shall be banned.

18- Employment of children under sixteen shall be banned, those of under eighteen shall be restricted to four hours a day the practice of apprenticeship shall be abolished.

19- All measures shall be taken to prevent Job accidents and job security measures shall be supervised by workplace committees and local workers' soviets. Cure and medical treatment of all victims of job accidents shall be guaranteed.

20- All legal and other obstacles preventing the workers from engaging freely in political activity and getting organized in workplaces shall be abolished. The rights to go on strike, political strike, solidarity strike and general strike shall be recognised and lockout shall be banned.

21- Women shall have equal rights with men in all spheres of life; a systematic struggle shall be conducted against the humiliation of women and against sexual discrimination. Care of children shall be regarded a task of the society and they shall be considered a form of social wealth. Women shall be released from work three months before and six months after birth with normal pay; provision of breast feeding rooms, creches and playgrounds in all enterprises up to a certain size shall be obligatory. Public laundrettes and canteens shall be opened in order to reduce the burden of domestic slavery which condemns women to backwardness.

22- Conditions of living and work of domestic servants and of semi-proletarian women working at home for capitalists shall be improved and they will be helped to form their professional organizations.

23- Efforts shall be made to improve the standard of living of urban and rural poor and their occupational rights shall be guaranteed. Measures shall be taken to improve the material conditions of small peasants.

24- Employment guarantee shall be provided for all working people; manifold economic and social measures shall be taken to solve the problem of unemployment and a general social security system covering all toilers shall be established. Unemployed, forlorn, old and sick toilers shall be protected with care.

25- All necessary measures shall be taken for the care, education and participation into social life as productive individuals of disabled citizens.

26- All health services shall be rendered free and an extensive public health service system shall be set up.

27- Mass sport shall be promoted and sport facilities shall be built for the benefit of all toilers.

28- Indirect taxes shall be abolished, a single progressive tax shall be levied and tax system shall be reformed in favor of workers and toilers.

29- As a first step to the solution of housing question, a large-scale dwelling construction campaign shall be started and nationalized dwellings shall be distributed in a manner giving precedence to poor and needy toilers.

30- Religious affairs and state affairs shall be definitely separated, Diyanet Isleri Teskilati* (Religious Affairs Directorship) shall be dismantled, curbs on religious minorities, first of all on Alevites and privileges enjoyed by some sects shall be brought to an end, religion shall be proclaimed a private affair and freedom of belief of believers and non-believers shall be guaranteed.

31- Current reactionary-fascist and sexist education system which poisons the youth with reactionary, fascist, chauvinist, religious and militarist ideas shall be abolished. Universities shall be made autonomous and democratic. Education shall be fused with production, opportunities shall be provided for the scientific and revolutionary education of all youth and education shall be rendered free.

32- A resolute and irreconcilable struggle shall be waged against the corrupting activity of imperialist bourgeoisie, which aims to poison the toiling masses and especially the youth with its cosmopolitan, consumerist and degenerate culture.

33- A widespread education campaign shall be organized to raise the scientific, political and professional level of adult toilers, who are condemned to ignorance by capitalism and the ruling classes.

34- Military and bureaucratic censorship and all sorts of anti-democratic restrictions shall be abolished, production of scientific and progressive ideas shall be promoted.

35- Radio, television and the press shall be freed from being instruments of bourgeoisie and reaction in keeping the masses intellectually backward and ignorant. Under the supervision of workers'-toilers' soviet power, these media institutions shall be turned into means of dissemination of communist, democratic and scientific ideas.

36- Prostitution and beggary shall be prohibited, effective measures shall be taken against alcoholism and drug addiction. All sorts of required assistance shall be furnished to enable prostitutes, beggars, vagabonds etc. to return to normal and creative life.

37- Workers'-toilers' soviet power shall wage a determined struggle for the destruction and prohibition of nuclear, biological, chemical and other weapons, together with the peoples of the world and all revolutionary, democratic and peace loving forces.

38- In contrast with capitalists who for the sake of profit maximization ruthlessly destroy natural and historical environment and pollute space, workers'-toilers' soviet power shall protect with care this common heritage of humankind and shall stand against the imperialist states, who are using the backward and dependent countries as garbage dumping ground for their industrial wastes.

PROGRAMME DU PCML

CHAPITRE PREMIER

LE CAPITALISME

1) Le capitalisme, né au sein de la société féodale et fondé sur la loi du profit, a généralisé la production marchande, transformé la force de travail en marchandise, accéléré le développement technique, concentré les moyens de production dans les mains des capitalistes et prolétarisé une partie de plus en plus importante de la population. Il a créé une armée de réserve industrielle et subordonné les petits producteurs de la ville et de la campagne au capital.

2) La concurrence entre les capitalistes, le développement colossal du commerce et le haut niveau de mécanisation ont ouvert la voie à une centralisation du capital de plus en plus accrue. Le développement non planifié et anarchique de la production et la limitation du pouvoir d'achat des producteurs ont provoqué des crises de surproduction qui ont secoué périodiquement le capitalisme.

3) Le capitalisme, fondé sur l'antagonisme entre le travail et le capital, a non seulement condamné les ouvriers et d'autres travailleurs à subir l'exploitation et la pauvreté, mais il les a également exposés à la dégénérescence morale et intellectuelle.

4) Le prolétariat, la classe des esclaves salariés, a été chargé par l'histoire d'enterrer le capitalisme. En effet, c'est le capitalisme qui crée les conditions matérielles de son propre anéantissement. Quant au mouvement communiste, il est l'expression consciente du mouvement de la classe ouvrière éclairée par la théorie du socialisme scientifique, classe ouvrière qui oeuvre pour le dénouement du conflit entre le caractère collectif de la production et l'appropriation privée des moyens de production.

L'IMPÉRIALISME

5) Le capitalisme de libre concurrence a commencé à céder la place au capitalisme monopoliste à partir de la fin du 19ème siècle. Le capital financier a fusionné avec le capital industriel, l'exportation de capital a supplanté l'exportation de marchandises, les monopoles ont commencé à concentrer les principaux moyens de production dans leurs mains, le monde a été partagé par les monopoles concurrents et les États impérialistes ont rivalisé avec acharnement pour avoir et pour garder leurs parts de marché et leurs zones d'influence. Depuis, nous sommes à l'époque de l'impérialisme.

6) À l'époque impérialiste, la loi du développement inégal du capitalisme est devenue plus déterminante. L'impérialisme a transformé les économies nationales en maillons de la chaîne impérialiste mondiale. Ces phénomènes ont rendu possibles les révolutions prolétariennes et la construction du socialisme dans un seul pays, en brisant la chaîne dans son maillon le plus faible.

7) Durant l'époque impérialiste, une série de contradictions se sont de plus en plus aggravées : la contradiction entre les États impérialistes, la contradiction entre les groupes financiers capitalistes, la contradiction entre la bourgeoisie et le prolétariat à l'échelle mondiale mais plus particulièrement dans les métropoles et enfin la contradiction entre les impérialistes et les nations et peuples opprimés des colonies et des pays dépendants. L'aggravation ultime des contradictions du capitalisme lui-même a entraîné les guerres interimpérialistes. Celles-ci ont également ouvert la voie à la révolution socialiste du prolétariat contre la bourgeoisie ainsi que les révolutions démocratiques nationales et les guerres de libération nationale des peuples des colonies et des semi-colonies. L'époque de l'impérialisme correspond à l'époque de la mort du capitalisme qui est ainsi arrivé à la dernière phase de son évolution. C'est aussi l'époque des révolutions prolétariennes.

LA RÉVOLUTION PROLÉTARIENNE ET LA RESTAURATION DU CAPITALISME

8) L'époque des révolutions prolétariennes a été ouverte par la grande révolution d'Octobre 1917 réalisée en Russie. Cette révolution, mettant fin à la domination de la bourgeoisie sur un sixième de la planète et donnant un coup sévère au système capitaliste-impérialiste, a divisé le monde en deux systèmes opposés. Pendant cette époque de lutte des classes exacerbée, l'impérialisme a utilisé la dictature fasciste contre la classe ouvrière mondiale et les peuples opprimés. C'était la dernière forme de sa domination, la dictature terroriste ouverte la plus réactionnaire, la plus chauvine, la plus impérialiste du capital financier.

9) La Deuxième Guerre mondiale a commencé en tant que conflit interimpérialiste, mais elle s'est terminée, sous la conduite de l'Union soviétique, avec l'imposante victoire des peuples d'Europe et d'Asie contre le bloc fasciste. À la fin de la guerre, les rapports de forces ont considérablement changé en faveur des forces de la démocratie et du socialisme. Le camp socialiste s'est constitué. L'impérialisme américain, étant sorti de la guerre sans destruction physique, est devenu le gendarme du monde d'exploiteurs et a déclenché la guerre froide.

10) Dans la période qui a suivi la Deuxième Guerre mondiale, la concentration, la centralisation et l'internationalisation du capital ont atteint des niveaux très élevés. Les progrès scientifiques ont abouti à des sauts techniques. Les entreprises multinationales et les gigantesques entreprises monopolistes ont gagné une telle force et une telle étendue qu'elles ont pu envelopper toute la planète comme des pieuvres. D'autre part, le capitalisme monopoliste d'État a acquis des dimensions colossales. Certes, le marché mondial avait rétréci avec l'émergence du camp socialiste ; mais le marché impérialiste s'est développé d'une manière démesurée grâce à la demande accrue due aux destructions terribles de la guerre. Par conséquent, à partir de la fin des années soixante, le capitalisme des métropoles est entré dans une période d'expansion relativement tranquille. Celle-ci a créé la base pour le renforcement du réformisme et du révisionnisme au sein du mouvement ouvrier et communiste.

11) Pendant la même période, la plupart des anciennes colonies se sont transformées en néo(semi)-colonies. Cette transformation était l'aboutissement de la lutte des peuples et des nations opprimés qui s'est développée avec l'appui efficace du camp socialiste. Le colonialisme de type ancien s'est effondré. Dans les néo-colonies,

du fait du développement du capitalisme dépendant, le poids qualitatif et quantitatif de la classe ouvrière s'est progressivement accru. Ce phénomène a amplifié les possibilités de concrétisation de l'hégémonie du prolétariat dans la révolution démocratique antiimpérialiste et la possibilité d'une transition ininterrompue de l'étape démocratique de la révolution à l'étape socialiste.

12) Durant les années cinquante, les impérialistes se sont armés. La militarisation des économies est devenue de plus en plus visible. À l'instigation des impérialistes, un grand nombre de guerres locales et régionales de caractère réactionnaire ont été déclenchées, à un point tel que le nombre de personnes qui ont perdu leur vie durant ces guerres a dépassé largement les chiffres des pertes des Première et Deuxième Guerres de partage du monde. Durant le même processus, la destruction de l'environnement naturel et historique s'est considérablement accélérée.

13) La contre-révolution, vécue par l'Union soviétique pendant l'année 1956, a déclenché une offensive contre la révolution internationale. Cependant, malgré cette offensive, les années soixante et soixante-dix étaient des périodes pendant lesquelles les guerres de libération révolutionnaire - plus particulièrement celles des peuples d'Asie, d'Afrique et d'Amérique latine - ont remporté de grandes victoires. Tandis que les années quatre-vingts ont été marquées par un reflux à l'échelle mondiale de la vague révolutionnaire.

14) Les révisionnistes modernes, qui ont pris le pouvoir en Union soviétique en 1956, se sont engagés dans un processus de destruction du socialisme et de restauration du capitalisme. La contre-révolution, commencée par Krouchtchev et perpétrée par Brejnev, a fait de l'Union soviétique un pays social-impérialiste où le capitalisme monopoliste d'État régnait, un pays fondé, à la place de la dictature du prolétariat, sur la dictature de la bourgeoisie bureaucratique.

15) La contre-révolution en Union soviétique était un coup dévastateur pour le mouvement communiste mondial. Un grand nombre de partis communistes se sont retrouvés dans les rangs des traîtres. À l'exception de l'Albanie, tous les pays qui se sont orientés vers le socialisme à travers la révolution socialiste ou la révolution ininterrompue ont pris la voie de la restauration capitaliste. Le camp socialiste s'est décomposé. Le Parti du travail d'Albanie a assumé la direction du mouvement communiste international en s'opposant de front au révisionnisme moderne.

16) La théorie marxiste-léniniste avait prévu la restauration capitaliste dans un pays socialiste encerclé par l'impérialisme. L'agression impérialiste, l'insurrection contre-révolutionnaire à l'intérieur du pays ou la trahison blanche au sein du parti au pouvoir ont été soulignées comme étant les causes et les voies d'une telle restauration. La contre-révolution en Union soviétique a pu gagner au sein du parti par la dégénérescence bureaucratique et la trahison.

17) Vers la fin des années quatre-vingts, le camp socialiste dirigé par l'Union soviétique s'est effondré et cet événement a été suivi par la désagrégation de l'Union soviétique elle-même. La bourgeoisie mondiale n'a pas manqué cette occasion pour propager la « mort du socialisme ». Dans le cadre de ces développements et aussi à l'initiative de l'impérialisme, la restauration du capitalisme en Albanie, qui était une forteresse solide du socialisme, s'est réalisée à travers la voie de la liquidation. Le Parti du travail d'Albanie, sous la direction de Ramiz Alia, a offert le pouvoir aux

impérialistes et à leurs collaborateurs. En Albanie, contre ces développements, à la différence de l'évolution de l'Union soviétique, ont émergé aussi des réactions de masse. Cependant, les communistes du parti et surtout ceux de la direction n'ayant pas osé déclencher la guerre civile, une résistance pour repousser la contre-révolution par la voie de la violence révolutionnaire des ouvriers et des travailleurs n'a pu être réalisée.

18) Cependant, en dépit de tous ces développements de caractère négatif, dans le monde d'aujourd'hui où la production et la distribution internationales ont acquis de très grandes dimensions, où l'organisation sociale de la classe ouvrière - élevant le niveau de son éducation et de sa culture - a progressé, où les éléments de crise se sont accumulés d'une façon plus profonde et plus aiguë, l'humanité est objectivement plus proche du socialisme et du communisme. Certes, selon certains démagogues, grâce à la révolution technique et scientifique, la démocratie et l'opulence ont déjà été concrétisées. Cependant, en réalité, le capitalisme n'a pu et ne peut donner à l'humanité que la guerre, la famine, la pauvreté, le nationalisme agressif, le fascisme, la destruction démesurée des forces productives, la dégénérescence morale et intellectuelle et la pollution de l'environnement. L'humanité n'acceptera pas son anéantissement et s'orientera vers le socialisme.

19) Aujourd'hui, le comblement du fossé entre les conditions objectives et subjectives de la révolution mondiale prolétarienne, la formation et le renforcement des détachements d'avant-garde communistes de la classe ouvrière dans chaque pays revêtent une importance capitale. L'accomplissement de cette tâche passe par une lutte idéologique combative et ferme non seulement contre les attaques idéologiques de la bourgeoisie mais aussi contre les nouvelles formes du révisionnisme moderne et contre les différentes variantes du révisionnisme telles que le maoïsme et le trotskisme.

CHAPITRE DEUX

LE COMMUNISME ET LA TRANSITION VERS LE COMMUNISME

20) Le but ultime du mouvement communiste est le communisme, dont le drapeau proclame le principe « de chacun selon ses capacités, à chacun selon ses besoins ». Dans la société communiste, les classes seront complètement abolies, la dépendance asservissante des hommes à la division du travail prendra fin, l'antagonisme entre le travail intellectuel et le travail manuel, ainsi que l'antagonisme entre la ville et la campagne disparaîtront, la culture appartiendra à toutes et à tous et le travail se transformera en un plaisir et en un besoin essentiel de la vie. L'État, fondé sur la division de la société en classes, sera aboli et une véritable égalité entre les membres de la société sera concrétisée. Le communisme étant un système mondial, il se réalise dans un processus durant lequel l'encercllement capitaliste cède la place à l'encercllement socialiste.

21) Le socialisme est le produit inéluctable de la lutte sans concession du prolétariat contre la bourgeoisie. En tant qu'étape inférieure du communisme, le socialisme est une période de transformations révolutionnaires qui correspond à la transition du capitalisme au communisme. Le socialisme porte les traces du capitalisme dans

lequel il est né. Le socialisme applique le principe « de chacun selon ses capacités, à chacun selon son travail ». Le prolétariat, détruisant l'appareil d'État bourgeois par la lutte révolutionnaire armée des masses, installant sa propre dictature et s'appropriant les principaux moyens de production, s'engage dans la construction du socialisme. La meilleure satisfaction des besoins matériels et culturels des masses, qui est en permanente progression, est la loi fondamentale économique du socialisme.

22) Pendant la période du socialisme, il existe, dans tous les domaines de la vie, une lutte dure, complexe et de longue haleine entre la bourgeoisie et le prolétariat ainsi qu'entre la voie capitaliste et la voie socialiste. Au cours de cette lutte, le prolétariat, unissant tous les travailleurs autour de lui, écrase toutes les tentatives contre-révolutionnaires qui viennent des vestiges des classes exploiteuses et de leurs alliés étrangers.

23) La dictature du prolétariat est la démocratie socialiste elle-même. Cette dictature étant la démocratie la plus large pour les ouvriers et pour les autres catégories de travailleurs, est la dictature la plus dure pour les classes renversées. La dictature du prolétariat donne les moyens aux larges masses de travailleurs de participer progressivement aux affaires d'État, à la construction économique du socialisme et à la création de l'homme nouveau. Elle est le moyen unique et le plus sûr pour combattre la bourgeoisie et la réaction et pour empêcher la restauration capitaliste.

24) Les organes du pouvoir dans le système de dictature du prolétariat sont les soviets. Les soviets sont organisés à l'échelon de la branche de production et de la région et unissent le pouvoir exécutif et le pouvoir législatif. Le système soviétique reconnaît aux travailleurs le suffrage universel tout en leur donnant le droit de contrôler et de révoquer leurs représentants. Le système soviétique inflige un coup dur à la bureaucratie en limitant les salaires des fonctionnaires d'État sur la base du salaire moyen ouvrier. Le système soviétique, étant la dictature de la majorité sur la minorité, est mille fois plus démocratique que la république bourgeoise la plus démocratique.

25) La dictature du prolétariat est la période de la transition pour passer à une société sans État. Pour le prolétariat, la condition pour maintenir cette dictature est d'être dirigé par un parti communiste armé du marxisme-léninisme et de ne pas partager le pouvoir avec une autre classe.

26) Le danger de restauration capitaliste existe pendant toute la période du socialisme. Mais ce n'est pas inéluctable. La dictature du prolétariat et le parti communiste peuvent empêcher l'émergence d'une couche privilégiée et peuvent assurer le progrès ininterrompu vers le communisme en amplifiant la vigilance contre les complots impérialistes, en développant la démocratie socialiste ainsi que les initiatives de masse et en satisfaisant les besoins matériels et moraux croissants des masses.

CHAPITRE TROIS

LA PREMIÈRE ÉTAPE DE LA RÉVOLUTION

27) Pays sous le joug de l'impérialisme, la Turquie multiethnique maintient le Kurdistan du Nord sous une domination coloniale. Dans la Turquie d'aujourd'hui, ce qui est dominant c'est le capitalisme monopoliste collaborateur. Certes, la contradic-

tion entre le travail et le capital est devenue principale pour l'ensemble du pays; mais les rapports semi-féodaux demeurent particulièrement répandus dans la région du Kurdistan. Quant à la petite production marchande, elle est très répandue dans tous le pays. Autrement dit, le capitalisme non monopoliste a un certain poids dans l'économie du pays et la campagne a toujours une importance non négligeable dans la vie économique. La Turquie est donc encore assez loin d'une société industrielle. C'est un pays capitaliste en voie de développement où les groupes financiers collaboreurs et les grands propriétaires terriens sont au pouvoir. Dans ce sens, la Turquie peut être placée, à l'échelle mondiale, parmi les pays semi-développés.

Sur cette base économique, la structure de classe du pays est la suivante:

La classe ouvrière: La classe ouvrière, dont le noyau est le prolétariat industriel, s'est concentrée dans les villes industrielles. Elle représente un poids significatif non seulement qualitatif mais aussi quantitatif dans la société. La classe ouvrière est le deuxième groupe social dans la population après la petite bourgeoisie urbaine et rurale. Qui plus est, son poids quantitatif est en progrès permanent.

Le prolétariat possède la force et la capacité pour assumer effectivement un rôle dirigeant dans la révolution, pour établir son hégémonie sur ses alliés et pour avancer d'une façon ininterrompue vers le socialisme.

Le prolétariat de notre pays, souffrant du manque de liberté et se donnant pour tâche de s'auto-éduquer à travers la lutte pour la démocratie, se bat avec d'autres classes opprimées. Il est la force principale et l'avant-garde de la révolution.

Le semi-prolétariat: Ce groupe social, dont le corps principal est constitué des pauvres des villes et des campagnes, est caractérisé par l'obligation de vendre fréquemment sa force de travail afin de maintenir le minimum vital. Le semi-prolétariat se place entre le prolétariat et la petite bourgeoisie et représente donc une force significative dans le pays. Il est le principal et le plus sûr allié et appui du prolétariat, non seulement dans la révolution démocratique mais aussi dans la période de transition ininterrompue vers le socialisme.

La petite bourgeoisie: Elle est représentée par les petits propriétaires fonciers, les petits patrons, les artisans et les petits fonctionnaires et constitue la plus grande partie de la population active. Sa double nature de propriétaire et de travailleur donne à la petite bourgeoisie un caractère instable. D'autre part, elle a un poids significatif au sein de la société, même si elle est en train de perdre une partie de sa force. La petite bourgeoisie subit l'oppression politique du fascisme ainsi que l'exploitation économique de la bourgeoisie monopoliste et des grands propriétaires fonciers. Les revendications économiques et politiques de la petite bourgeoisie ne peuvent pas être satisfaites dans le cadre de l'ordre de la bourgeoisie monopoliste et des grands propriétaires fonciers. C'est pourquoi la petite bourgeoisie possède un fort potentiel révolutionnaire. En tant qu'une des forces essentielles de notre révolution, la petite bourgeoisie urbaine et rurale est l'alliée stratégique du prolétariat tout au long de la révolution démocratique. Le prolétariat est prêt à partager le pouvoir avec cette classe pendant la première étape de la révolution. Quant à la période de transition ininterrompue, le prolétariat poursuit une politique de neutralisation et, en cas de possibilité, une politique d'alliance vis-à-vis de cette classe.

La bourgeoisie moyenne: La bourgeoisie moyenne est représentée par la paysannerie riche et les propriétaires des entreprises moyennes des villes qui ne font pas partie des monopoles collaborateurs. La tendance politique de cette classe exploiteuse est le libéralisme. À cause des réalités économiques et sociales du pays, la bourgeoisie moyenne lie son destin à l'ordre établi malgré toutes les contradictions économiques et politiques que cette attitude peut engendrer. Cette classe, dont l'existence dans les régions urbaines dépend largement des monopoles, a une peur profonde du prolétariat et de la révolution. C'est une classe contre-révolutionnaire.

Tout au long de la révolution démocratique, le prolétariat poursuit une politique de neutralisation envers cette classe qui apparaît comme la force sociale la plus conciliatrice. Le prolétariat écrase les secteurs de la bourgeoisie moyenne qui organisent une résistance armée contre la révolution et confisque leurs biens.

Cependant, à cause de la question nationale, la bourgeoisie moyenne possède le potentiel de jouer un rôle différent au Kurdistan. Les alliances tactiques y sont plausibles avec certains secteurs de cette classe qui soutiennent la lutte nationale.

La bourgeoisie monopoliste collaboratrice et les grands propriétaires fonciers: Ces classes, qui sont collaboratrices de l'impérialisme, sont les maîtres de l'ordre et du régime en Turquie. Elles sont les forces centrales de la contre-révolution. Notre révolution détruira la dictature fasciste de ces classes en les expropriant et en les écrasant entièrement.

28) Dans la Turquie d'aujourd'hui, les contradictions entre la classe ouvrière, les couches de travailleurs, la nation kurde et les classes réactionnaires dominantes ainsi que leurs alliés impérialistes sont aiguisées à l'extrême. Le prolétariat et les masses travailleuses ne possèdent pas une expérience suffisante de la démocratie. La Turquie n'a pas encore achevé sa révolution démocratique bourgeoise. Tout en étant sous la dictature fasciste, elle est une semi-colonie dépendante de l'impérialisme. La nation kurde et les minorités nationales et religieuses sont sous le joug sauvage. Enfin, les rapports semi-féodaux ne sont pas insignifiants. Par conséquent, la première étape de notre révolution doit être une révolution démocratique anti-impérialiste dont la tâche essentielle sera la conquête de la liberté politique.

29) Le prolétariat, pour pouvoir réaliser sa propre révolution, c'est-à-dire la révolution socialiste, doit remporter la victoire de la révolution démocratique. C'est pourquoi, celle-ci vise à établir le pouvoir des soviets ouvriers et paysans à travers une alliance stratégique avec la petite bourgeoisie urbaine et rurale dans le cadre du programme minimum.

30) Les conditions économiques et sociales de la Turquie ainsi que le niveau de développement quantitatif et qualitatif du prolétariat rendent possible pour le prolétariat une transition rapide de la révolution démocratique à la révolution socialiste. Le prolétariat se déclare pour une révolution ininterrompue. Elle ne s'arrêtera pas à mi-chemin. Elle transformera la révolution démocratique en révolution socialiste. La réussite d'une telle tâche dépend de la capacité du prolétariat à unir les masses semi-prolétaires urbaines et rurales autour de lui ainsi que du niveau de prise de conscience, d'organisation et de préparation du prolétariat.

tâche importante. Cependant, elle est toujours et dans toutes les circonstances une tâche temporaire et dépendante de l'objectif de la révolution socialiste. C'est pourquoi, le mouvement communiste, tout en soutenant le mouvement national kurde, le mouvement démocratique paysan, le mouvement démocratique des femmes, le mouvement démocratique populaire et tout en défendant leurs revendications, unit les ouvriers kurdes, les ouvriers agricoles et les ouvrières dans des organisations de classe distinctes du mouvement démocratique. Le prolétariat révolutionnaire subordonne les réformes à l'objectif de la révolution et assume les tâches démocratiques dans une perspective socialiste.

CHAPITRE QUATRE

LE PROGRAMME DE LA RÉVOLUTION DÉMOCRATIQUE ANTI-IMPÉRIALISTE

1) La dictature fasciste de la bourgeoisie monopoliste collaboratrice et des grands propriétaires fonciers sera détruite par une révolution violente et l'Union des républiques des soviets ouvriers et travailleurs sera fondée.

2) L'armée, la police et les autres appareils de violence des classes dominantes seront abolis ; une armée et une milice populaires seront formées sous le contrôle des masses qui seront organisées elles-mêmes dans les soviets ouvriers et travailleurs.

3) L'appareil juridique des classes dominantes sera supprimé et des tribunaux révolutionnaires, rattachés aux soviets ouvriers et travailleurs, seront créés; les procès seront publics.

4) Les libertés de propagande, d'agitation, d'organisation et d'action seront reconnues aux masses populaires et leur utilisation sera garantie. La torture et les punitions contraires à la dignité humaine seront abolies. Toutes les discriminations de religion, de langue, de nationalité, de sexe, d'origine régionale, etc. seront supprimées.

5) Toutes les dettes et les obligations financières envers les États impérialistes, les firmes multinationales et les institutions financières impérialistes, telles que le FMI, l'OCDE, la Banque mondiale, seront annulées.

6) Le gouvernement révolutionnaire quittera l'OTAN et ne se joindra jamais à un pacte impérialiste réactionnaire militaire ou politique. Les bases et les établissements des États-Unis et de l'OTAN seront réquisitionnés. Tous les accords secrets seront révélés; tous les engagements publics ou secrets seront annulés.

7) Toutes les entreprises, les biens et les fortunes appartenant aux impérialistes, à la bourgeoisie collaboratrice, à l'État et aux éléments qui organisent une résistance armée contre la révolution seront confisqués.

8) Tous les biens immobiliers et les terrains urbains qui sont la propriété des grands propriétaires fonciers et de l'État seront nationalisés ainsi que le grand commerce, intérieur et extérieur.

9) L'État soviétique sera responsable de la gestion de l'économie nationalisée.

Dans les autres secteurs de l'économie, l'État soviétique créera un système de contrôle ouvrier par le biais des soviets ouvriers et travailleurs.

10) Toutes les terres, tous les moyens de production et les autres richesses appartenant aux grands propriétaires fonciers et à l'État seront confisqués et nationalisés. Une partie des terres nationalisées et des moyens de production seront utilisés dans les fermes collectives modèles; le reste sera cédé à des paysans pauvres qui seront organisés dans les coopératives. Dans les régions où existent des rapports semi-féodaux, les terres seront distribuées aux paysans pauvres à l'initiative des comités révolutionnaires paysans, conformément aux revendications du mouvement démocratique paysan.

11) Les dettes des ouvriers agricoles, des paysans pauvres et des petits et moyens paysans envers l'État, les banques, les propriétaires fonciers, les usuriers et les capitalistes seront annulées; les hypothèques sur leurs terres et leurs moyens de productions seront supprimées.

12) La politique d'assimilation colonialiste, la terreur fasciste et la guerre sale menées contre le peuple kurde seront arrêtées. Tous les obstacles qui empêchent la nation kurde d'exercer son droit d'édifier son propre État seront éliminés. L'agitation, la propagande et les activités organisationnelles concernant ce droit seront complètement libres.

13) Une complète égalité de droit entre Kurdes et Turcs sera réalisée. Toutes les mesures répressives à l'encontre des langues et des cultures seront supprimées. Une lutte systématique contre le nationalisme turc sera menée. Des efforts seront faits pour que les peuples turc et kurde et les nationalités telles que les Lazes, les Tziganes, les Abkhazes, les Géorgiens, les Tcherkesses, les Arabes, les Arméniens, les Grecs vivent ensemble au sein de l'Union des républiques des soviets ouvriers et travailleurs sur la base de l'égalité complète et de la libre volonté.

14) Le pouvoir des soviets ouvriers et travailleurs soutiendra par tous les moyens les luttes pour la libération nationale, la révolution et le socialisme menées par le prolétariat mondial et les peuples. Le pouvoir des soviets ouvriers et travailleurs sera une base révolutionnaire pour les peuples du monde entier, contre les États impérialistes qui s'efforcent d'asservir le monde.

15) Les politiques expansionnistes et agressives des classes dominantes turques dans le Moyen-Orient, les Balkans et le Caucase seront abandonnées et l'occupation de Chypre prendra fin. La politique expansionniste qui vise à empoisonner les ouvriers et les travailleurs turcs par l'anticommunisme, le chauvinisme et le panturquisme, sous prétexte de défendre les droits des minorités turques et musulmanes dans les autres pays, sera dénoncée et condamnée.

16) La semaine de 35 heures et un mois de congé payé seront garantis pour tous les ouvriers. Les heures supplémentaires seront interdites, de même que le travail de nuit sauf nécessité impérieuse.

17) Le principe de l'égalité de salaire à travail égal entre les ouvriers et les ouvrières sera établi. Le travail des femmes dans les branches industrielles où leur santé est la plus exposée sera supprimé.

18) Le travail des jeunes de moins de 16 ans sera interdit. La durée quotidienne de travail pour les jeunes ouvriers de moins de 18 ans sera limitée à quatre heures. Le système de l'apprentissage sera supprimé.

19) Toutes les mesures seront prises pour prévenir les accidents de travail. Les conditions de sécurité dans les entreprises seront sous le contrôle des comités d'entreprise et des soviets locaux. Les soins médicaux aux victimes des accidents de travail seront garantis.

20) Tous les obstacles législatifs à la libre activité politique des ouvriers à l'intérieur de l'entreprise seront supprimés. Le droit de grève, qu'elle soit grève politique, grève de solidarité ou grève générale sera reconnu et le lock-out sera interdit.

21) Les femmes auront les mêmes droits que les hommes dans tous les domaines. Une lutte systématique sera menée contre l'humiliation des femmes et contre la discrimination sexuelle. Les soins aux enfants seront reconnus comme la tâche de la société. Les enfants seront considérés comme des valeurs sociales. Les femmes auront le droit au congé payé pendant les trois derniers mois de leur grossesse ainsi que six mois après l'accouchement. Toutes les entreprises, à partir d'une certaine échelle, devront avoir des salles pour les nourrissons, des crèches et des jardins d'enfants. Pour réduire l'esclavage domestique, des laveries et des restaurants collectifs seront ouverts.

22) Le niveau de vie des employés de maison et des femmes qui travaillent dans les maisons au service des capitalistes sera amélioré. Elles seront aidées à former leurs organisations professionnelles.

23) Des efforts seront faits pour augmenter le niveau de vie des pauvres des villes et des campagnes tout en garantissant leur droit au travail. Des mesures seront prises pour améliorer la situation des petits paysans.

24) La sécurité de l'emploi sera établie pour tous les hommes et les femmes qui travaillent. Des mesures multiformes seront prises pour résoudre le problème du chômage; Un système de sécurité sociale couvrant tous les travailleurs sera créé. Les travailleurs seuls, âgés, malades et sans travail seront protégés avec soin.

25) Toutes les mesures nécessaires seront prises pour la protection, les soins et l'éducation des citoyens handicapés et pour leur participation complète à la vie sociale en tant qu'individus productifs.

26) Les services de santé seront gratuits ; un grand système de santé public sera créé.

27) Le sport de masse sera encouragé et les installations sportives seront construites au profit de tous les travailleurs.

28) Les impôts indirects seront supprimés. Un système unique et graduel d'impôt sera établi. Le système fiscal sera réformé en faveur des ouvriers et des travailleurs.

29) Comme premier pas vers la solution de la question du logement, une mobilisation sera décrétée pour la construction de blocs d'habitations. Les immeubles nationalisés seront attribués en priorité aux travailleurs les plus démunis.

30) L'État et la religion seront intégralement séparés. L'Administration d'État pour les affaires religieuses sera abolie. Les mesures répressives contre les minorités religieuses - les alévites surtout - et toutes sortes de discriminations religieuses seront supprimées. La foi sera considérée comme une question personnelle, la liberté de culte et la liberté de propagande athéiste seront garanties.

31) Le système d'éducation actuel qui empoisonne la jeunesse avec les idées réactionnaires, fascistes, chauvines, religieuses et militaristes sera aboli. Les universités seront autonomes et démocratiques. L'éducation sera fusionnée avec les activités de production. Tous les moyens seront mobilisés pour l'éducation scientifique et révolutionnaire de la jeunesse. L'éducation privée sera supprimée.

32) Une lutte sans concession sera menée contre les activités culturelles de la bourgeoisie impérialiste, dont l'objectif est d'empoisonner la jeunesse et les masses travailleuses avec une culture de consommation, cosmopolite et dégénérée.

33) Une large mobilisation éducative sera lancée pour élever le niveau scientifique, politique et professionnel des travailleurs adultes, qui sont condamnés à l'ignorance par le capitalisme et par les classes dominantes.

34) La censure militaire et bureaucratique et toutes les formes de contrôle antidémocratique dans les sciences, les arts et la culture seront supprimés. La création scientifique et progressiste sera encouragée.

35) La radio et la télévision ne seront plus des moyens aux mains de la bourgeoisie et des forces réactionnaires pour condamner les masses à l'ignorance et à la stupidité. Les médias, sous le contrôle du pouvoir des soviets ouvriers et travailleurs, serviront à diffuser les idées communistes, démocratiques et scientifiques.

36) La prostitution et la mendicité seront interdites. Des mesures seront prises contre l'alcoolisme et contre l'usage de la drogue. Tous les efforts seront faits pour que les prostituées, les mendiants, les vagabonds, etc. retournent à une vie normale et productive.

37) Le pouvoir des soviets ouvriers et travailleurs mènera une lutte très déterminée avec les peuples et avec les forces révolutionnaires, démocratiques et pacifistes du monde pour l'interdiction des armes nucléaires, biologiques, chimiques et autres.

38) Le pouvoir des soviets ouvriers et travailleurs, contrairement aux capitalistes et aux impérialistes qui détruisent l'espace et l'environnement naturel et historique pour obtenir le profit maximum, protégera cet héritage commun de l'humanité avec un grand soin. Le pouvoir des soviets ouvriers et travailleurs résistera aussi à la politique impérialiste qui conduit les pays arriérés et dépendants à être utilisés comme espaces de décharge pour les déchets industriels des États impérialistes.

MLKP PROGRAMI

I.BÖLÜM

KAPİTALİZM

1- Feodal toplumun bağrında doğan, kar yarası üzerinde yükselen kapitalizm, meta üretimini genelleştirdi, işgücünü meta haline getirdi, tekniğin gelişmesini hızlandırdı üretim araçlarını kapitalistlerin elinde topladı, nüfusun giderek büyüyen bir bölümünü proleterleştirdi; bir yedek sanayi ordusu yarattı, kırın ve kentnin küçük üreticilerini sermayeye bağımlı kıldı.

2- Kapitalistler arasındaki yarışma, ticaretin dev boyutlara ulaşması, makinalaşmanın vardığı düzey, sermayenin giderek daha fazla merkezileşmesine yol açtı. Üretim plansız ve anarşik gelişmesi ve doğrudan üreticilerin alım gücünün sınırlı tutulması, kapitalizmi belirli aralıklarla derinden sarsan aşırı üretim bunalımlarını doğurdu.

3- Emek-sermaye çelişkisi üzerinde yükselen kapitalizm, işçileri ve diğer emekçileri yalnızca sömürüye ve yoksulluğa mahkum etmekle kalmamış, onları aynı zamanda ahlaksal ve entelektüel çürümeyle karşı karşıya bırakmıştır.

4- Tarih, kendi yokoluşunun maddi koşullarını yaratan kapitalizmi mezara gömmeye görevini, ücretli köleler sınıfını oluşturan proletaryaya vermiştir. Komünist hareket, üretimin toplumsal karakteriyle üretim araçlarının özel mülkiyeti arasındaki çelişmeyi çözmeye yönelik işçi sınıfı hareketinin, bilinçli ve bilimsel sosyalizmin teorisiyle aydınlatılmış anlatımıdır.

EMPERYALİZM

5- Ondokuzuncu yüzyılın sonlarından başlayarak, serbest rekabetçi kapitalizm, yerini tekelci kapitalizme bırakma sürecine girdi. Banka sermayesi ile sanayi sermayesinin kaynaştığı, sermaye ihracının meta ihracının önüne geçtiği, belirleyici üretim araçlarının tekellerin elinde toplanmaya başladığı ve dünyanın pazarlar ve nüfuz alanları için kıyasıya yarışan tekel grupları ve emperyalist devletler arasında paylaşıldığı bu dönem, emperyalizm çağıydı.

6- Kapitalizmin eşitsiz gelişme yasasının emperyalizm döneminde çok daha belirgin hale gelmesi ve emperyalizmin, ulusal ekonomileri, dünya emperyalizm zincirinin birer halkası duruma getirmesi, emperyalist zincirin en zayıf halkasından kırılması yoluyla, tek tek ülkelerde proleter devrimleri ve sosyalizmin kuruluşunu olanaklı kıldı.

7- Emperyalizm çağında, emperyalist devletlerin ve mali sermaye gruplarının kendi aralarındaki, metropol ülkeler başta olmak üzere tüm dünyada burjuvazi ile proletarya arasındaki ve emperyalistlerle sömürge ve bağımlı ülkelerin ezilen ulusları ve halkları arasındaki çelişmeler keskinleşti. Kapitalizmin çelişmelerinin ileri derecede keskinleşmesinin sonucu, emperyalistler arası savaşların, proletaryanın burjuvaziye karşı sosyalist devriminin ve sömürge, yarı sömürge ülke halklarının ulusal kurtuluş savaşlarının ve antiemperyalist demokratik devrimlerin patlak vermesi oldu. Emperyalizm çağı aynı zamanda gelişmesinin son aşamasına varmış olan kapitalizmin ölüm çağı, proleter devrimleri çağıdır.

PROLETER DEVRİM VE GERİYE DÖNÜŞLER

8- 1917'de Rusya'da gerçekleşen Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'yle proleter dünya devrimler çağı açıldı. Dünyanın altıda birinde burjuvazinin egemenliğine son veren ve kapitalist-emperyalist sisteme ağır bir darbe indiren bu devrim, dünyayı iki ayrı ve karşıt sisteme ayırdı. Emperyalizm, sınıf mücadelesinin şiddetlendiği bu aşamada dünya işçi sınıfı ve ezilen halklarına karşı finans kapitalin en gerici ve en şoven, en emperyalist açık terörcü diktatörlüğü ve son egemenlik biçimi olarak faşist diktatörlüğü devreye soktu.

9- Emperyalistler arası bir çatışma olarak başlayan İkinci Dünya Savaşı ise, Sovyetler Birliği'nin önderlik ettiği Avrupa ve Asya halklarının faşist bloka karşı görkemli zaferiyle sonuçlandı. Bu savaşın bitiminde güçler dengesi önemli ölçüde demokrasi ve sosyalizm güçlerinden yana değişti ve sosyalist bir kamp oluştu. Savaştan fiziki yıkıma uğramadan çıkan Amerikan emperyalizmi sömürücü dünyanın jandarması haline geldi, soğuk savaş başlatıldı.

10- İkinci Dünya Savaşı'nı izleyen dönemde sermayenin yoğunlaşması, merkezileşmesi ve uluslararasılaşması daha ileri boyutlara vardı; bilimdeki gelişme, teknolojiye sıçramalar yarattı. Çok uluslu şirketler ve dev tekelci birlikler yer küreyi birer ah tapot gibi saracak güce ve yaygınlığa ulaştılar. Tekelci devlet kapitalizmi devasa boyutlara vardı. Sosyalist kampın oluşumuyla emperyalist dünya pazarının fiziki daralmasına karşın, emperyalist paylaşım savaşının yolaçtığı korkunç yıkım sonrasında emperyalist pazarın talep artışıyla muazzam boyutlarda gelişmesi sonucu, 1960'ların sonlarına değin metropol ülkelerde kapitalizm, görece sakin bir büyüme süreci yaşadı. Bu, komünist ve işçi hareketinde reformizm ve revizyonizmin güçlenmesi için uygun bir zemin oluşturdu.

11- Aynı dönemde eski sömürgelerin büyük çoğunluğu, sosyalist kampın etkin desteğiyle gelişen ezilen halkların ve ulusların mücadelesi sonucu yeni (yarı) sömürgelere dönüştüler. Eski tip sömürgecilik çöktü. Yeni sömürgelerde emperyalizme bağımlı kapitalizmin gelişmesine bağlı olarak, işçi sınıfının nicel ve nitel ağırlığı giderek arttı. Bu durum, proletaryanın anti-emperyalist demokratik devrimde hegemonyasını kurmasının ve devrimin demokratik aşamasından sosyalist aşamasına kesintisiz geçişin olanaklarını arttırdı.

12- Emperyalistler '50'ler sonrası hızla silahlandılar, ekonominin askerileştirilmesi daha da belirginleşti, bizzat emperyalistlerin yönlendirmesiyle yerel ve bölgesel gerici savaşların sayısında bir patlama yaşandı; öyle ki bu savaşlarda ölen insanların sayısı 1. ve 2. paylaşım savaşlarında ölenlerin sayısını geride bıraktı. Aynı süreçte doğal ve tarihi çevrenin yıkımı da alabildiğine hızlandı.

13- 1956'da Sovyetler Birliği'nde yaşanan karşı-devrimin uluslararası devrim cephesine yönelttiği saldırıya karşın, 1960'lı ve '70'li yıllar özellikle Asya, Afrika ve Latin Amerika halklarının, devrimci kurtuluş savaşlarının görkemli zaferler kazandığı bir dönem oldu. Ancak '80'li yıllar devrim dalgasının dünya çapında alçaldığına tanıklık etti.

14- 1956'da Sovyetler Birliği'nde iktidarı ele geçiren modern revizyonistler, sosyalizmi yıkmaya, kapitalizmi yeniden kurma sürecini başlattılar. Kruşçev'le başlayıp Brejnev yönetimiyle süren karşı-devrim, Sovyetler Birliği'ni, tekelci devlet kapitalizminin egemen olduğu sosyal emperyalist bir ülke haline getirdi. Proletarya diktatörlüğünün yerine bürokrat burjuvazinin diktatörlüğü kuruldu.

15- Sovyetler Birliği'nde meydana gelen karşı-devrim, dünya komünist hareketini yıkıma uğrattı. Pek çok komünist partisi ihanet safında yer aldı. Arnavutluk dışındaki sosyalist ya da kesintisiz devrim yoluyla sosyalizme yönelmiş ülkeler, kapitalist res-

torasyon yolunu tuttular. Sosyalist kamp dağıldı. Modern revizyonizme cepheden tavır alan AEP, uluslararası komünist hareketin başında yer aldı.

16- Marksist-Leninist teori, emperyalist kuşatma şartlarında sosyalist bir ülkede geriye dönüşü olanaklı görmüş; emperyalist saldırı, içteki karşıdevrimci ayaklanma ve partideki beyaz ihanet bunun nedenleri ve yolları olarak vurgulanmıştı. Sovyetler Birliği'ndeki karşı-devrim, partideki bürokratik yozlaşma ve ihanet yoluyla gerçekleşti.

17- 1980'lerin sonunda patronluğunu Sovyetler Birliği'nin yaptığı revizyonist kamp çöktü ve bunu Sovyetler Birliği'nin dağılması izledi. Dünya burjuvazisi bu durumu azgın bir ideolojik saldırı fırsatı haline getirdi ve tüm imkanlarıyla "sosyalizm" in "öldü"ğü, propagandası için kullandı. Bütün bu gelişmelerin ve emperyalist faaliyetin doğrudan bir parçası olarak, sosyalizmin çetin mevzisi Arnavutluk'ta da tasfiyecilik yoluyla geriye dönüş yaşandı. Ramiz Alia liderliğindeki AEP, iktidarı emperyalizmin işbirlikçilerine ikram etti. SB'deki geri dönüşten farklı olarak, Arnavutluk'ta başta yığınsal tepkiler ortaya çıktı; ne var ki, partideki ve özel olarak da önderlikteki komünistlerin bir iç savaşı göze alamaması, işçi ve emekçilerin devrimci şiddeti yoluyla karşı-devrimin püskürtülmesi için bir direnişin örgütlenmesini engelledi.

18- Bütün bu olumsuz gelişmelere karşın uluslararası üretim ve dağıtımın muazzam boyutlara vardığı, işçi sınıfının toplumsal örgütlenmesinin ilerlediği eğitim ve kültürel seviyesinin yükseldiği, bunalım öğelerinin daha derin ve keskin biriktiği günümüz dünyasında insanlık sosyalizme ve komünizme nesnel olarak daha yakındır. Bilimsel teknik devrimle demokrasi ve refah sağlandığı demagojilerine karşın kapitalizm, insanlığa savaştan, açlıktan, yoksulluktan, saldırgan ulusalcılıktan, faşizmden, üretici güçlerin ölçsüzce yıkımından, ahlaksal ve zihinsel yozlaşmadan, çevre kirliliğinden başka birşey vermedi ve veremez. İnsanlık yokoluşu kabul etmeyecek sosyalizme yönelecektir.

19- Bugün, proleter dünya devriminin nesnel koşulları ile öznel koşulları arasındaki uçurumun doldurulması ve her ülkede işçi sınıfının, komünist öncü müfrezelerinin oluşturulup pekiştirilmesi, yaşamsal bir önem taşıyor. Bu görevin yerine getirilmesi, burjuvazinin ideolojik saldırıları ve modern revizyonizmin yeni biçimlerinin yanısıra maoizm, troçkizm ve her renkten revizyonizme karşı kararlı ve uzlaşmaz ideolojik savaşımdan geçmektedir.

II. BÖLÜM

KOMÜNİZM VE KOMÜNİZME GEÇİŞ

20- Komünist hareketin sonal amacı, bayrağında herkesten yeteneğine göre, herkese gereksinmesine göre ilkesi yazan komünizmdir. Komünist toplumda sınıflar bütünüyle ortadan kaldırılmış, insanların işbölümüne köleleştirici bağımlılığı sona erdirmiş, kafa emeği ile kol emeği ve kent ile kırsal arasındaki karşıtlıklar silinmiş, kültür herkesin ortak malı haline gelmiş, çalışma bir zevke ve yaşamın başlıca gereksinimine dönüşmüştür. Toplumun sınıflara bölünmesi temeli üzerinde yükselen devlet ortadan kalkmış, toplum üyeleri arasında gerçek eşitlik sağlanmıştır. Komünizm bir dünya sistemidir, kapitalist kuşatmanın yerini sosyalist kuşatmaya bırakmasıyla gerçekleşir.

21- Proletaryanın burjuvaziye karşı uzlaşmaz savaşımının kaçınılmaz ürünü ve komünizmin alt evresi olan sosyalizm, kapitalizmden sınıfsız topluma geçişe denk düşen bir devrimci dönüşümler dönemidir. Sosyalizm, rahminden doğduğu kapitalist toplumun doğum izlerini taşır. Sosyalizm, herkesten yeteneğine göre, herkese eme-

ğine göre ilkesini uygular. Proletarya, burjuva devlet aygıtını kitlelerin devrimci silahlı savaşıyla yıkar; kendi diktatörlüğünü kurar, belirleyici üretim araçlarını eline geçirerek sosyalizmin inşasına girer. Kitlelerin artan maddi ve kültürel gereksinimlerinin azami derecede tatmini sosyalizmin temel ekonomik yasasıdır.

22- Sosyalizm döneminde burjuvazi ile proletarya, kapitalist yol ile sosyalist yol arasında, yaşamın her alanında sert, karmaşık ve uzun süreli bir savaşım sürer. Proletarya, bu savaşım sürecinde bütün emekçileri kendi çevresinde toplayarak sömürücü sınıf kalıntıları ve onların dış destekçilerinin tüm karşı-devrimci girişimlerini bastırır.

23- İşçiler ve diğer emekçiler için en geniş demokrasi, devrilmiş sömürücü sınıflar ve kalıntıları için en sert diktatörlük olan proletarya diktatörlüğü, sosyalist demokrasinin ta kendisidir. Geniş emekçi kitleleri adım adım devletin yönetimine, sosyalizmin ekonomik inşasına ve yeni insanın yaratılmasına katan proletarya diktatörlüğü, burjuvazi ve gericilikle savaşmanın, sosyalizmden kapitalizme dönüşü önlemenin tek ve en güvenilir aracıdır.

24- Proletarya diktatörlüğü sisteminde iktidar organları sovyetlerdir. Sovyet sistemi, üretim ve bölge esasına dayanır, yasama ve yürütmeyi birleştirir. Emekçileri kendi temsilcilerini doğrudan seçme, denetleme ve her an görevden alma hakkıyla donatan, devlet yöneticilerinin ücretlerini ortalama işçi ücreti düzeyiyle sınırlandırarak bürokrasiye ezici bir darbe indiren ve çoğunluğun azınlık üzerindeki diktatörlüğü olan sovyet sistemi, en demokratik burjuva cumhuriyetinden bin kez daha demokratiktir.

25- Proletarya diktatörlüğü, devletten devletsizliğe geçiş sürecidir. Proletarya, bu diktatörlüğü ancak iktidarı başka hiçbir sınıfla paylaşmıyorsa ve Marksizm-Leninizm'e sınıksız sarılan bir komünist partisi tarafından yönetiliyorsa sürdürebilir.

26- Sosyalizm koşullarında kapitalizme geri dönüş tehlikesi vardır, ancak bu bir yazgı değildir. Proletarya diktatörlüğü ve komünist partisi, emperyalist komplolara karşı uyanıklığı artırarak, sovyet iktidarını sürekli sağlamlaştırarak, kitleleri komünizm ruhuyla eğiterek, sosyalist demokrasiyi ve kitle inisiyatifini geliştirerek, kitlelerin artan madde ve tinsel gereksinimlerini karşılayarak, ayrıcalıklı bir katmanın doğmasını önleyebilir ve komünizme doğru kesintisiz yürüyüşü güvence altına alabilir.

III. BÖLÜM

DEVİRİMİN İLK ADIMI

27- Emperyalizmin boyunduruğu altında bir yeni sömürge olan, Kuzey Kürdistan'ı sömürge bağımlılığı altında tutan çok uluslu Türkiye, işbirlikçi teknelci kapitalizmin egemen olduğu, emek-sermaye çelişmesinin temel çelişme haline geldiği, yarı feodal ilişkilerin özellikle Kürdistan'da varlığını koruduğu, küçük meta ekonomisinin yaygın bulunduğu, tekel dışı kapitalizmin belirli bir yer tuttuğu, sanayi toplumu olmaktan uzak, kırsal iktisadi yaşamda önemsizleşmediği geri kapitalist bir ülkedir. İşbirlikçi holdinglerin ve büyük toprak sahiplerinin egemen olduğu Türkiye, dünya ölçüsünde değerlendirildiğinde orta düzeyde gelişmiş ülkeler kategorisinde yer alır.

Bu ekonomik yapı üzerindeki sınıfsal şekillenme şöyledir:

İşçi sınıfı: Çekirdeğini sanayi proletaryasının oluşturduğu ve belli başlı sanayi şehirlerinde toplanmış bulunan işçi sınıfı, bugün nitel gücünün yanı sıra nicelik olarak da ciddi bir ağırlığa sahiptir. O, toplam aktif nüfus içinde, kent ve kırsal küçük burjuvazisinin ardından ikinci sırada yer almakta, bu durum giderek sınıfın lehinde değişmektedir.

Proletarya devrimimizde fiili önderlik rolünü yerine getirebilecek, bağlaşıkları üze-

rinde hegemonya kurabilecek ve kesintisiz biçimde sosyalizme geçebilecek güç ve yeteneğe sahiptir.

Diğer ezilen sınıf ve tabakalarla birlikte, ülkede özgürlüğün bulunmayışının acılarını çeken ve demokrasi uğruna mücadelede kendini eğitime göreviyle yüzyüze gelen ülkemiz proletaryası, devrimin temel ve önder gücüdür.

Yarı proletarya: Ana gövdesini kent yoksullarının ve yoksul köylülüğün oluşturduğu, geçimlerini sağlayabilmek için işgüçlerini sık sık satmalarıyla karakterize olan; proletarya ile küçük burjuvazi arasında yer alan yarı-proletarya, Türkiye’de önemli bir yer tutmaktadır. Yarı proletarya demokratik devrimde olduğu gibi sosyalizme kesintisiz geçişte de işçi sınıfının başlıca ve en güvenilir müttefiği ve dayanağıdır.

Küçük burjuvazi: Küçük toprak ve işyeri sahipleri, zanaatkarlar, emekçi memurlar vb.’den oluşan küçük burjuvazi aktif nüfusun en kalabalık kesimini oluşturur. Küçük burjuvazi, hem emekçi hem mülk sahibi olması nedeniyle yalpalayan bir karaktere sahiptir. Sürekli güç kaybetmesine karşın toplumdaki ağırlığını hala koruyan küçük burjuvazi, emperyalizmin boyunduruğundaki işbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin ekonomik sömürüsü ve faşist diktatörlüğün siyasi baskısı altındadır. Küçük burjuvazinin ileri sürdüğü ekonomik ve siyasi taleplerin işbirlikçi tekelci burjuva ve büyük toprak sahipleri düzeninde karşılanmasına olanak yoktur. Bu nedenle o, güçlü bir devrimci potansiyel taşımaktadır. Devrimimizin temel güçlerinden biri olan kentin ve kırsal küçük burjuvazisi, demokratik devrim boyunca proletaryanın stratejik müttefikidir. Proletarya, devrimin ilk adımında kurulacak iktidarı bu sınıfla paylaşmayı kabul eder. Kesintisiz geçiş sürecinde ise proletarya küçük burjuvaziye tarafsızlaştırma ve olanaklı olduğu ölçüde kazanma politikası izler.

Orta burjuvazi: Orta burjuvazi şehirlerde işbirlikçi tekellerin dışındaki orta ölçekli işletme sahiplerinden ve kırsal zengin köylülüğün oluşur. Sömürücü bir sınıf olan orta burjuvazinin siyasi eğilimi liberalizmdir.

Orta burjuvazi, ülkenin ekonomik ve toplumsal gerçekleri nedeniyle, ortaya çıkan ve çıkabilecek tüm iktisadi ve siyasi çelişkilerine karşın kaderini düzene bağlamıştır. Şehirlerde varlığı tekellerin varlığına çok güçlü bir biçimde bağlı olan ve proletaryadan, onun önderliğinde, hegemonyasında gerçekleşecek bir devrimden derin bir korku duyan orta burjuvazi, karşı-devrimci bir sınıftır.

Proletarya, demokratik devrim sürecinde, başlıca uzlaştırıcı toplumsal güç olan bu sınıfı yalıtma politikası izler. Orta burjuvazinin devrime karşı silahlı direniş içinde olan kesimlerini ezer ve mülklerine el koyar.

Buna karşın, ulusal sorun nedeniyle Kürdistan’da orta burjuvazi farklı bir rol oynamaya potansiyeli taşımaktadır. Sözkonusu sınıfın ulusal mücadeleyi destekleyen kesimleriyle taktik ittifaklar olanaklıdır.

İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahipleri: Emperyalizmin işbirlikçisi olan bu sınıflar, Türkiye’deki düzenin ve rejimin sahipleridir. Devrimimiz, karşı-devrimin merkezi olan bu sınıfların faşist diktatörlüğünü yıkacak, onları tümüyle mülksüzleştirecek ve ezecektir.

28- İşçi sınıfı, diğer emekçiler ve Kürt ulusuyla, gerici egemen sınıflar ve onları destekleyen emperyalistler arasındaki çelişmelerin son derece keskin olduğu, proletaryanın ve emekçi yığınların demokrasi okulundan geçmediği, burjuva devrimini tamamlamamış Türkiye’nin emperyalizme bağımlı bir yarı sömürge olması, faşist diktatörlük altında bulunması, Kürt ulusunun (ulusal ve dinsel azınlıkların) vahşi bir boyunduruk altında tutulması, yarı-feodal ilişkilerin ihmal edilemez varlığı nedenleriyle devrimimizin ilk adımı anti-emperyalist demokratik devrimdir. Bu devrimin özü politik özgürlüğün kazanılmasıdır.

29- Proletarya, kendi öz devrimi olan sosyalist devrime geçebilmek için demok-

ratik devrimi zafere ulaştırmak zorundadır. Bu yüzden o, kıyın ve kentın küçük burjuvazisi ile asgari programı temelinde stratejik bir bağlaşma oluşturarak öncelikle işçi-emekçi sovyetleri iktidarını kurmayı hedefler.

30- Türkiye'nin ekonomik ve toplumsal koşulları, proletaryanın nicel ve nitel gelişkinlik düzeyi, devrimci proletaryanın, demokratik devrimden hızla sosyalist devrime geçmesini olanaklı kılar. Kesintisiz devrimden yana olan proletarya, yarı yolda durmaz, kıy ve kentın yarı proleter yığınlarıyla birleşme derecesine, bilinç, örgütlenme ve hazırlık düzeyine bağlı olarak, demokratik devrimi sosyalist devrime dönüştürür.

31- Komünist hareket, demokrasi savaşını, son derece önemli, ama her zaman ve her koşulda görel bir değer taşıyan ve sosyalist devrim hedefine bağımlı, geçici bir görev sayar. Bu yüzden o, bir yandan Kürt ulusal, demokratik köylü, demokratik kadın ve genel demokratik halk hareketlerini destekler; taleplerine sahip çıkar; ama bir yandan da Kürt işçilerini, tarım işçilerini ve kadın işçileri, genel demokratik hareketten ayrı olarak sınıf örgütlerinde birleştirir. Devrimci proletarya, reformları devrime tabi kılar, demokratik görevleri sosyalist perspektifle ele alır.

IV. BÖLÜM

ANTIEMPERYALİST DEMOKRATİK DEVRİM PROGRAMI

1- İşbirlikçi tekelci burjuvazi ve büyük toprak sahiplerinin, faşist diktatörlüğü zora dayalı devrimle yıkılacak, yerine İşçi-Emekçi Sovyet Cumhuriyetler Birliği kurulacaktır.

2- Egemen sınıfların ordusu, polisi ve diğer zor aygıtları dağıtılacak ve yerine işçi-emekçi sovyetlerinde örgütlenmiş olan kitlelerin denetiminde bir halk ordusu ve halk milisi kurulacaktır.

3- Egemen sınıfların yargı mekanizması dağıtılacak ve yerine işçi-emekçi sovyetlerine bağlı devrimci mahkemeler kurulacak, duruşmalar halka açık olarak yapılacaktır.

4- Halk kitlelerine propaganda, ajitasyon, örgütlenme ve eylem özgürlükleri tanıyacak, bunların kullanımını güvence altına alınacak, insan onuruyla bağdaşmayan cezalar ve işkence kaldırılacak, yurttaşlar arasında din, mezhep, dil, milliyet, cinsiyet, bölge vb. temelinde ayırım yapılması önlenecektir.

5- Tüm emperyalist devletlere, çok uluslu şirketlere, IMF, OECD, Dünya Bankası gibi emperyalist mali kuruluşlara olan borç ve yükümlülükler iptal edilecektir.

6- NATO'dan çıkılacak, hiçbir emperyalist, gerici, askeri ya da siyasi blokaya katılmayacak, ABD ve NATO üs ve kuruluşlarına el konulacak, bütün gizli anlaşmalar açıklanacak, gizli ve açık yükümlülükler iptal edilecektir.

7- Emperyalistlerin, işbirlikçi tekelci burjuvazinin, devletin ve devrime karşı silahlı savaşa katılan tüm güçlerin mülkiyetindeki işletmelere taşınmazlara ve diğer zenginliklere el konacaktır.

8- Büyük emlak sahipleriyle, devletin mülkiyetinde bulunan tüm yapılar ve kent-sel araziler ile büyük iç ve dış ticaret ulusallaştırılacaktır.

9- Ulusallaştırılmış ekonominin, bütün sektörlerinin yönetimini elinde tutan sovyet devleti, ekonominin diğer sektörlerinde işçi-emekçi sovyetleri aracılığıyla işçi denetimi sağlayacaktır.

10- Zorunlu yoluyla büyük toprak sahiplerinin ve devletin mülkiyetinde bulunan tüm topraklar, üretim aletleri ve diğer zenginlikler ulusallaştırılacaktır. Ulusallaştırılan toprakların, üretim aletlerinin vb. bir bölümü örnek çiftlikler olarak değerlendirilecek,

bir bölümü kooperatiflerde örgütlenecek, yoksul ve az topraklı köylülerin kullanımına sunulacaktır. Yarı feodal ilişkilerin hüküm sürdüğü alanlarda ise topraklar, demokratik köylü hareketinin istemleri dikkate alınarak, devrimci köylü komiteleri inisiyatifinde yoksul ve az topraklı köylülere dağıtılacaktır.

11- Tarım işçilerinin, yoksul, küçük ve orta köylülerin devlete, bankalara, ağalara, tefecilere, kapitalistlere olan borçları iptal edilecek, toprakları ve üretim aletleri üzerindeki ipotekler kaldırılacaktır.

12- Kürt ulusuna uygulanan asimilasyon ve sömürgeci faşist terör siyasetine ve kirli savaşa son verilecek, Kürt ulusunun kendi devletini kurma hakkını kullanmasının ve bu amaçla ajitasyon, propaganda ve örgütlenme özgürlüğünün önündeki tüm engeller kaldırılacaktır.

13- Kürtlerle Türkler arasında, her alanda tam hak eşitliği sağlanacak, tüm dil ve kültürler üzerindeki baskılara son verilecek, Türk milliyetçiliğine karşı sistemli bir savaşım sürdürülecek, Kürt ve Türk halklarının; Laz, Çingene, Abhaz, Gürcü, Çerkes, Arap, Ermeni, Rum ve diğer ulusal toplulukların tam hak eşitliği temelinde özgür iradeleriyle İşçi-Emekçi Sovyet Cumhuriyetler Birliği'nde birlikte yaşaması için çaba harcanacaktır.

14- İşçi-emekçi sovyetleri iktidarı, dünya proletaryası ve halklarının ulusal kurtuluş, devrim ve sosyalizm savaşımını bütün olanaklarıyla destekleyecek, bütün dünyayı köleleştirmeye çalışan emperyalist devletlere karşı dünya halklarının devrimci bir üssü olacaktır.

15- Egemen sınıfların Ortadoğu, Balkanlar ve Kafkasya'da izlemekte oldukları saldırgan ve yayılcı siyasete son verilecek, Kıbrıs'taki işgal ortadan kaldırılacaktır. Onların diğer ülkelerdeki Türk ve Müslüman halkların ve azınlıkların haklarını savunma görüntüsü altında, Türk işçi ve emekçilerini şovenizm ve anti-komünizmle zehirlemeyi hedefleyen Pantürkist yayılcı siyaseti sergilenecek ve reddedilecektir.

16- Bütün işçiler için haftada 35 saat çalışma ve her yıl bir ay ücretli dinlenme hakkı güvence altına alınacaktır. Fazla mesai tamamen, gece çalışması zorunlu durumlar dışında yasaklanacaktır.

17- Kadın ve erkek işçiler için eşit işe eşit ücret kuralı getirilecek ve kadınların kendileri açısından zararlı dallarda çalışması yasaklanacaktır.

18- Onaltı yaşından küçük çocuk emeği yasaklanacak, onsekiz yaşından küçüklerin çalışma süresi dört saatle sınırlanacak ve çıraklık uygulaması kaldırılacaktır.

19- İş kazalarının önlenmesi için her türlü önlem alınacak ve işyerlerinde iş güvenliğinin gözetilip gözetilmediği işyeri komiteleri ve yerel işçi sovyetleri tarafından denetlenecektir. İş kazasına uğrayanların tedavi ve bakımı güvenceye alınacaktır.

20- İşçilerin, işyerlerinde özgürce siyasal çalışma yapmalarını ve örgütlenmelerini önleyen yasal ve diğer engeller kaldırılacaktır. Siyasal grev, dayanışma grevi, genel grev ve hak grevi hakları kabul edilecek, lokavt yasaklanacaktır.

21- Kadınlar her alanda erkeklerle eşit haklara sahip kılınacak, kadının aşağılanmasına ve cins ayrımcılığına karşı sistemli bir savaşım verilecektir. Çocuk bakımı toplumun bir işi sayılacak ve çocuklar toplumsal bir değer olarak kabul edilecekler, kadınlara doğum öncesi üç ay, doğum sonrasında altı ay ücretli izin verilecek, belli büyüklükteki tüm işletmelerde çocuk emzirme odaları, kreşler ve çocuk bahçeleri açılması zorunlu kılınacaktır. Kadınları geriliğe mahkum eden ev köleliğinin azaltılması için genel çamaşırhaneler ve yemekhaneler açılacaktır.

22- Ev hizmetçilerinin ve kapitalistler hesabına evde çalışan yarı proleter kadınların yaşam ve çalışma koşulları iyileştirilecek ve meslek örgütlerini kurmaları sağlanacaktır.

23- Kent ve kır yoksullarının yaşam düzeylerinin yükseltilmesine çalışılacak,

mesleki hakları güvence altına alınacaktır. Küçük köylülerin durumunu iyileştiren önlemler geliştirilecektir.

24- Tüm çalışanlara iş güvencesi sağlanacak; işsizlik sorununun çözümü için çok yönlü ekonomik ve toplumsal önlemler alınacak, tüm emekçileri kucaklayan genel bir sigorta sistemi kurulacaktır. İşsiz, kimsesiz, yaşlı, hasta emekçiler özenle korunacaktır.

25- Sakat yurttaşların korunması, bakımı, eğitimi ve toplum yaşamına üretici bireyler olarak katılmaları için gerekenler yapılacaktır.

26- Bütün sağlık hizmetleri parasız hale getirilecek, geniş çaplı bir kamu sağlığı sistemi uygulanacaktır.

27- Kitle sporu teşvik edilecek, tüm emekçilerin yararlanabileceği spor tesisleri kurulacaktır.

28- Dolaylı vergiler kaldırılacak, artan oranlı tek bir vergi sistemi uygulanacak; vergi sistemi işçileri ve diğer emekçileri gözetecek biçimde düzenlenecektir.

29- Konut sorununun çözümüne, bir toplu konut seferberliğiyle ve ulusallaştırılmış konutların öncelikle yoksul ve bakıma gereksinen emekçilerin kullanımına sunulması yoluyla başlanacaktır.

30- Din işleriyle devlet işleri birbirinden kesin olarak ayrılacak, diyanet işleri teşkilatı lağvedilecek, başta aleviler olmak üzere dinsel azınlıklar üzerindeki baskılara ve bazı mezheplere tanınan ayrıcalıklara son verilecek, dinin kişisel bir sorun olduğu ilan edilecek, inananların ve inanmayanların inanç özgürlüğü güvenceye alınacaktır.

31- Gençliği gerici, faşist, şovenist, dinsel ve militarist düşüncelerle zehirleyen bugünkü gerici-faşist ve cinsiyetçi eğitim sistemi kaldırılacaktır. Üniversiteler özerk-demokratik hale getirilecektir. Eğitim maddi üretimle birleştirilecek, bütün gençlerin bilimsel ve devrimci bir eğitim görmeleri için gereken olanaklar sağlanacak, paralı eğitime son verilecektir.

32- Emperyalist burjuvazinin, gençlik başta gelmek üzere emekçi kitleleri kendi kozmopolit, tüketimci ve yoz kültürüyle zehirlenme etkinliğine karşı kararlı ve uzlaşmaz bir savaşım verilecektir.

33- Kapitalizmin ve egemen sınıfların cehalete mahkum ettiği yetişkin emekçilerin bilimsel, siyasal ve mesleki düzeylerini yükseltmek için geniş ölçekli bir eğitim seferberliğine girişilecektir.

34- Bilim, sanat, kültür alanlarındaki askeri ve bürokratik sansür ve her türlü anti-demokratik kısıtlama kaldırılacak, bilimsel ve ilerici düşünce üretimi desteklenecektir.

35- Radyo, televizyon ve basın, burjuvazinin ve gericiğin kitleleri aptallaştırma ve cahil bırakma araçları olmaktan çıkarılacaktır. Bu iletişim kurumları, işçi ve emekçi sovyetleri iktidarı denetimi altında komünist, demokratik ve bilimsel düşüncelerin yayılmasının araçları haline getirilecektir.

36- Fuhuş ve dilencilik yasaklanacak, alkolizme ve uyuşturucu kullanımına karşı etkili önlemler alınacak; fahişelerin, dilencilerin, serserilerin vb. normal ve üretici bir yaşama dönmeleri için gereken her türlü destek sağlanacaktır.

37- İşçi-emekçi sovyetleri iktidarı, bütün insanlığı tehdit eden nükleer, biyolojik, kimyasal ve diğer silahların yok edilmesi, yasaklanması için dünya halkları ve devrimci, demokratik ve barışsever güçleriyle birlikte kararlı bir savaşım verecektir.

38- İşçi ve emekçi sovyetleri iktidarı, azami kar elde etmek için doğal, tarihsel çevreyi ve uzayı acımasızca yokeden kapitalistlerin ve emperyalistlerin tersine insanlığın bu ortak mirasını özenle koruyacak, geri ve bağımlı ülkelerin emperyalist devletlerin sanayi atıkları için bir çöplük olarak kullanılmasına karşı duracaktır.

CONSTITUTION OF MLCP

MLCP is the vanguard detachment and general staff of the proletariat of Turkish and Kurdish nations and of Laz, Abkhazian, Georgian, Circassian, Gypsy, Arabic, Armenian and Greek national communities. MLCP marches under the guidance of Marxism-Leninism and on the road of Marx, Engels, Lenin and Stalin.

MLCP, who upholds the principle of proletarian internationalism and is the branch of world communist movement in our land, bases itself on dialectical and historical materialism.

I-MEMERSHIP

1- All who are over 18 years old, who accept the programme and the constitution of MLCP, who actively work in one of the organizations of MLCP and who pay their membership dues regularly may be members of MLCP.

The lowest body authorized to admit to membership is the Provincial Committee. Upon the acceptance of application for membership, begins a period of candidate membership. The period of candidate membership lasts from six months to one year. Abroad, the period of candidacy lasts from one year to two years. Application for membership requires the motion of two members, acceptance of the Provincial Committee and approval of the CC.

2- Duties of members

a) To comply with the decisions and the discipline of MLCP, to mobilize all his/her capacity and energy for the realization of the policies of MLCP, to defend the line of MLCP and strive for its development, to participate actively organizational life and to be an uncompromising and militant fighter against bourgeoisie and all forms of reaction in line with the aims of MLCP.

b) To study classical works of Marxism-Leninism and to develop his/her knowledge of them. To study and learn the experiences and lessons of the communist and revolutionary struggles both on the national and international scale. To watch out for the unity of theory and practice.

c) To be loyal to Marxism-Leninism and to defend it against all shades of anti-Marxist currents.

d) To wage a struggle against the influence of bourgeois-feudal ideas and feelings in his/her private life and in organizational life. To shape his/her private life in a communist way and to be a shining example in political activities through his/her behaviour and morality. To break off all his/her overt or covert ties with the existing order, to renew himself/herself continuously and to wage a struggle in order to arrange all facets of his/her life in a communist way. To be frank and honest towards the organization, to his/her comrades and to people. To be honest, sincere and determined in criticism and self-criticism. Not to conceal anything from the organization.

e) To be vigilant against the political police. To defend the organization from the

attacks of the enemy. To behave like a communist during police interrogation, at the court and in prison. To defend the interest of revolution and that of the organization like the apple of one's eye. Never to disclose any secrets concerning organizational activities.

f) To have a communist vigilance and awareness to be able to repulse all sorts of fractional activity and influence. To protect meticulously the unity of the organization.

3- Rights of members

a) The right to criticize programmatic, strategic and tactical views of the organization, the right to criticize organizations and the leading members of MLCP at every level.

b) The right to put forward opinions, criticism and proposals at organizational meetings, at general members' meetings and on similar platforms and in the internal press of the organization, the right to propose a large scale discussion.

c) The right to elect and be elected.

d) The right to participate directly in discussions in the authorized body concerns him/her, the right to put forward his/her defense to the authorized body before being penalized.

e) The right to appeal at the CC or the Congress level against decisions concerning themselves in accordance with organizational procedure.

f) The right to resign from the organisation.

4- Rights and duties of candidate members

a) There is no distinction between members and candidate members in terms of duties.

b) Candidate members do not have the right to elect or to be elected and the right to be commissioned in committees or in similar bodies. Apart from these restrictions, they are entitled to all rights of members. Candidate members are represented at the Congress.

II- STRUCTURE AND FUNCTIONING OF MLCP

5- The basic organization principle of MLCP is democratic centralism. The road shown principle of MLCP's administration is collectivism.

a) MLCP is organized on the basis of production units and territorial divisions.

b) MLCP is in favor of the election system for the designation of all of its organs. But under conditions of strict illegality required by the existence of fascism, the election system is valid only for the holding of the Congress and the formation of the

CC. Other organizations are appointed by the decision of their higher bodies.

c) In all cases where elective principle is applied, methods of individual candidacy and secret ballot are observed.

d) The secretaries and vice-secretaries of each body are designated by appointment backed by the method of democratic consultation.

e) In accordance with the principle of democratic centralism, individual is subordinated to the organization, lower bodies are subordinated to higher bodies, minority is subordinated to majority, whole organization is subordinated to the CC and the CC is subordinated to the Congress.

f) Every lower body submits regular activity reports to its higher body. The frequency of these reports are determined by the CC. The CC is responsible for their evaluation and for the transmission of the conclusions to relevant organizations.

g) All MLCP organizations have autonomy of action within the framework MLCP's line and decisions.

h) Freedom of opinion and the unity of will are ensured by democratic centralism. Every member has the right to put forward his/her opinions and proposals, to discuss and to vote.

i) The organizational functioning principle of MLCP is collectivism. MLCP gives precedence to collective reason and collective will in its functioning considers criticism and self-criticism as one of its lifebloods. MLCP considers its errors within the framework of its responsibility towards the class.

III- PRIMARY ORGANIZATION OF MLCP AND MAIN LEADING BODIES

6- Cell:

a) Cell is the primary organization of MLCP. It consists at least of, three members and candidate members.

b) Cells represent MLCP and carry out the tasks that are assigned to them by the organization.

7- Local Organizations

a) Local organizations put into practice the line of MLCP and decisions of the higher bodies in their own fields and direct all organizational activity. These organizations attend to all the problems in their spheres of work and have the right to take all the necessary decisions. In case of need, they can form various bodies such as committees, commissions etc.

b) Local committees have the right to publish newspapers, bulletins etc. on their behalf in accordance with the line of MLCP.

c) Provincial Committees are local leading centres.

d) MLCP takes into account Kurdish national reality in its organizational line and organizes a Kurdistan Section.

8- The organization abroad: MLCP's organization abroad is formed by the CC.

9- As the communist mass youth organization of MLCP among masses of youth, Komsomol works on the basis of the principle of ideological-political attachment and organizational independence.

10- All bodies of MLCP, including the CC, form women's commissions for their activities concerning women

11- Congress, extraordinary congress

The highest body of MLCP is the congress. It is held once in every three years.

a) The agenda of the congress is announced at least three months before its opening.

b) Representation ratio for congress is decided by the CC. Delegates are designated through elections. The elections are held on the basis of organization and membership.

c) Attendance of the absolute majority of the delegates is imperative for the congress to be opened and for its resolutions to be officially binding.

d) The CC has the authority to advance or postpone the ordinary congress. Duration of postponement can not exceed six months.

e) The extraordinary congress is called upon the demand of absolute majority of present members or of two-thirds of Provincial Committees or by the initiative of the CC. Mode of formation of the extraordinary congress is the same as that of that of the ordinary congress.

f) The CC should inform the organization of the demand of the members for the convening the extraordinary congress within one month after having received it.

g) If the CC does not convene the congress within six months, Provincial Committees have the right to form a congress preparatory committee, with the authority of the CC and hold the congress within six months.

h) Under circumstances in which the CC has been dealt heavy blows as a result of enemy attacks, all provincial committees convene a meeting and designate a congress preparatory committee to organize an extraordinary congress.

i) The congress hears the CC's report. It elects a new CC (its members and alternate members). It adopts resolutions concerning theoretical, political and organizational questions. The congress is the authoritative body for the solution of questions relating to programme and constitution.

12- Conference

a) In case of need conference are held between two congresses. The mode of representation and the agenda of the conference are decided by the CC.

b) For the conference decisions to be put into practice, they should have the approval of the CC.

13- The Central Committee

The CC is the highest body of MLCP between two congresses. During this period, the CC directs MLCP, represents it in all spheres and puts the resolutions of the congress into practice. The CC leads all activities, decides upon tactics of MLCP and directs its finances.

a) The CC effects in its ranks an internal organization in accordance with the needs of specialization. It prepares an internal constitution to regulate its functioning.

b) In case of a contraction of its membership, the CC admits new members from among its alternate members (according to seniority). The CC members captured by the enemy retain their status, unless there is a particular reason to the contrary. Upon their release, alternate members admitted in the meanwhile retain their CC membership.

c) The CC may coopt new members into itself, the aggregate of which can not exceed one-third of the total of the CC elected at the congress. Approval of two-thirds majority of the CC is required for the admittance of new members.

d) The removal of the members and the alternate members from the CC requires a decision of two-thirds majority of the CC members adopted at an enlarged plenary session. The expulsion of CC members from the ranks of MLCP requires the unanimous decision of the rest of the CC.

e) CC members are natural delegates to the congress with voting rights. Alternate members, may be elected as delegates to the congress by their own committees.

IV- ORGANIZATIONAL DISCIPLINE

14- To comply with the strictest organizational discipline, is the highest duty of all members and organizations. Decisions of the Congress, of the CC and of all leading bodies are carried out in a definitive and complete manner. Questions over which differences occur are discussed freely in the ranks of the organization until a decision is taken.

a) The CC can start an internal discussion with the aim of education of militants. Discussions concerning programmatical and constitutional questions however, should be contingent upon the convening of the Congress.

b) Upon the demand of half of the committees of MLCP, the CC is obliged to open an internal discussion.

c) Members join discussions and advance their proposals in their organizational units or on legitimate organizational platforms (congress, conference, and internal journal). Approaches to the contrary are inadmissible, since they lead to the violation of organizational discipline.

d) Members who violate organizational discipline are penalised with sanctions, such as warning, heavy warning, temporary removal from responsibilities, downgrading, debarring from holding leading posts for a certain period, downgrading to candidate membership, suspension of membership for a certain period and expulsion.

e) The expulsion from membership requires the decision of the provincial committee and the approval of the CC. Provincial committees are authorized to deliver the other sanctions, which take effect immediately. Right to appeal for all sanctions is recognized. The appeals are made to the CC.

f) The membership status of members who violate the rules systematically, is reviewed. Members who do not pay their membership dues two times consecutively are reprimanded; three-consecutive non-payment put an end to membership status.

g) Expelled ex-members or removed members have the right to appeal to the first congress if they maintain their contact with the organization.

h) Members who capitulate under torture lose their membership status.

V- FREEDOM OF THOUGHT AND FACTIONALISM

15- MLCP is an unity of will and action that can not allow existence of factions. All forms of factional activity and any call for the formation of factions are forbidden and require expulsion from membership. All are obliged to inform the CC about any possible factional activity and the CC is obliged to inform the organization about any possible factional activity within its own ranks. None of the rules of MLCP can be utilized to the detriment of the organization.

Organizational work and contacts are conducted in accordance with legitimate rules of functioning. Establishment of arbitrary contacts without regard to authorized bodies is forbidden and constitute a breach of discipline.

VI- FINANCIAL SOURCES OF THE ORGANIZATION

16- The financial sources of the organization consist of membership dues, donations and other revenues, procurement of which do not contradict the aims of the organization. It is the CC who decides on the amount of membership dues. In determining this figure, the CC takes into account the position of lowest paid workers.

STATUTS DU PCML

Le PCML est le détachement d'avant-garde et le quartier général du prolétariat des nations turque et kurde ainsi que des communautés nationales laze, abkhaze, géorgienne, tcherkesse, tzigane, arabe, arménienne et grecque. Le PCML avance dans la voie de Marx, Engels, Lénine et Staline guidé par le marxisme-léninisme.

Le PCML met en avant le principe de l'internationalisme prolétarien; il est la branche du mouvement communiste mondial sur les terres où nous vivons. Le PCML se fonde sur le matérialisme dialectique et historique.

1 • LES MEMBRES DU PARTI

1. Toute personne de plus de 18 ans qui accepte le programme et les statuts du PCML, qui s'engage activement dans une des organisations du PCML et qui verse régulièrement sa cotisation est membre du PCML.

L'organisme de l'échelon le plus inférieur pour décider de l'adhésion est le comité de ville. Après l'acceptation de la demande d'adhésion, le nouveau membre a d'abord le statut de stagiaire. Cette période dure entre six et douze mois. Pour les demandes d'adhésion faites à l'étranger, le stage dure entre un et deux ans. La demande d'adhésion, faite sur la proposition de deux membres, nécessite l'accord du comité de ville et sa ratification par le comité central.

2. Les devoirs des membres

a) Se soumettre aux décisions et à la discipline du PCML, mobiliser toutes ses capacités et toute son énergie pour mettre en pratique la politique du PCML; défendre la ligne du PCML tout en s'efforçant de la développer; participer activement à la vie de l'organisation et, dans le cadre des objectifs du PCML, être un militant sans concession dans la lutte contre la bourgeoisie et contre toutes les forces réactionnaires.

b) Étudier les oeuvres classiques marxistes-léninistes et approfondir sa connaissance de celles-ci. Étudier et apprendre sérieusement les expériences et les leçons des luttes communistes et révolutionnaires menées à l'échelle nationale et internationale. Veiller à l'unité de la théorie et de la pratique.

c) Être fidèle au marxisme-léninisme et le défendre contre toutes les variétés de courants anti-marxistes.

d) Mener la lutte contre les influences des idées et des sentiments bourgeois et féodaux, tant dans sa propre vie que dans la vie de l'organisation. Façonner sa vie personnelle d'une manière communiste et être exemplaire dans l'activité communiste par son comportement et sa morale. Abandonner tous ses liens visibles ou cachés avec l'ordre existant, se renouveler constamment et mener une lutte pour

façonner chaque sphère de sa vie d'une manière communiste. Être sincère et honnête envers l'organisation, ses camarades et le peuple. Être honnête, franc et déterminé dans la critique et l'autocritique. Ne rien dissimuler à l'organisation.

e) Être vigilant contre la police politique. Défendre l'organisation contre les attaques de l'ennemi. Se conduire d'une manière communiste au cours des interrogatoires policiers, devant les tribunaux et dans les prisons. Protéger les intérêts de la révolution et de l'organisation avant toute chose. En aucune circonstance, ne révéler les secrets de l'organisation.

f) Faire preuve de conscience et de vigilance communistes pour repousser toutes les actions et influences fractionnelles. Veiller avec soin à l'unité de l'organisation.

g) Protéger et s'efforcer d'enrichir, par tous les moyens, toutes les potentialités de l'organisation.

3. Les droits des membres

a) Le droit de critiquer les positions de l'organisation sur les questions programmatiques, stratégiques et tactiques; le droit de critiquer les organismes et les dirigeants du PCML à tous les niveaux.

b) Le droit de faire connaître ses opinions, ses critiques, et ses propositions dans les réunions de cellule, dans les réunions de discussion et dans la presse intérieure de l'organisation. Le droit de participer aux débats et de proposer l'organisation d'un débat sur une grande échelle.

c) Le droit d'élire et d'être élu aux élections dans l'organisation.

d) Le droit de participer aux discussions dans sa cellule concernant son comportement et ses activités; le droit de se défendre devant le responsable du comité de l'organisation avant d'être sanctionné.

e) Le droit de faire appel, dans le cadre du fonctionnement organisationnel, auprès du comité central et du congrès concernant les décisions prises à son sujet.

f) Le droit de démissionner de l'organisation.

4. Les droits et devoirs des stagiaires

a) Les stagiaires ont les mêmes devoirs que les membres titulaires.

b) Les stagiaires n'ont pas le droit de vote et d'éligibilité aux élections dans l'organisation. Ils ne peuvent pas assumer de responsabilité organisationnelle au niveau des comités. À l'exception de ces restrictions, les stagiaires ont tous les droits des membres titulaires. Les stagiaires sont représentés au congrès.

II • LA STRUCTURE ET LE FONCTIONNEMENT DU PCML

5. Le centralisme démocratique est le principe organisationnel fondamental du PCML. La direction du PCML est guidée par le principe du fonctionnement collectif.

a) Le PCML s'organise sur la base du territoire et du lieu de travail.

b) Le PCML est absolument favorable à la désignation de toutes ses instances par des élections. Cependant, dans les conditions difficiles de la clandestinité dues au fascisme, ce principe ne s'applique que dans la formation du congrès et du comité central. Les autres instances sont constituées par leurs instances supérieures.

c) Les élections dans l'organisation ont lieu à bulletin secret ; les candidatures sont individuelles, chaque membre étant libre de présenter la sienne.

d) Les secrétaires et les secrétaires adjoints de toutes les instances sont désignés après une consultation démocratique.

e) Selon le principe du centralisme démocratique, l'ordre de la subordination au sein de l'organisation est le suivant : les membres à l'organisation, les instances inférieures aux instances supérieures, la minorité à la majorité, l'ensemble de l'organisation au comité central et le comité central au congrès.

f) Chaque instance soumet un rapport d'activité régulier à son instance supérieure dans les termes déterminés par le comité central. Le comité central doit examiner ces rapports et transmettre ses conclusions aux organismes concernés.

g) Toutes les instances du PCML ont une autonomie d'action dans le cadre de la ligne et des décisions du PCML.

h) La liberté d'opinion et l'unité de volonté sont garanties par le centralisme démocratique. Chaque membre a le droit de faire connaître ses opinions et ses propositions, chaque membre a le droit de discussion et le droit de vote.

i) Le principe de fonctionnement du PCML est collectif. Ayant un fonctionnement déterminé par la raison et la volonté collectives, le PCML considère la critique et l'autocritique comme les éléments vitaux de sa vie organisationnelle. Le PCML se comporte vis-à-vis de ses erreurs avec un esprit de responsabilité de classe. L'organisation ne tolère pas ses erreurs et ne les dissimule jamais.

III • LES ORGANISATIONS DE BASE ET LES ORGANISMES DIRIGEANTS DU PCML

6. La cellule

a) La cellule est l'organisation de base du PCML. Chaque cellule comporte au moins trois membres ou stagiaires.

b) Les cellules représentent le PCML et accomplissent les tâches confiées par l'organisation.

7. Les organisations locales

a) Les organisations locales mettent en pratique la ligne du PCML et les décisions des instances supérieures dans leur propre sphère et dirigent toute l'activité organisationnelle. Ces organisations s'occupent de tous les problèmes dans leur domaine de travail; elles peuvent prendre les décisions nécessaires. Elles peuvent former, lorsqu'elles en ont besoin, des organismes tels que des comités, des commissions, etc.

b) Les comités locaux peuvent publier des journaux, des bulletins, etc. dans le cadre de la ligne du PCML.

c) Le comité de ville est le centre dirigeant local.

d) En raison de la réalité de la nation kurde, le PCML s'organise au Kurdistan en tant que section kurde.

8. La structure organisationnelle à l'étranger: l'organisation du PCML en dehors de la Turquie est formée par le comité central.

9. En tant qu'organisation de masse du PCML au sein de la jeunesse, la jeunesse communiste fonctionne selon le principe suivant: rattachement idéologique et politique, indépendance organisationnelle.

10. Tous les organismes du PCML, y compris le comité central, doivent constituer des commissions de femmes pour leurs activités concernant les femmes.

11. Le congrès et le congrès extraordinaire

Le congrès est l'instance souveraine du PCML. Il se réunit une fois tous les trois ans.

a) L'ordre du jour du congrès doit être annoncé au plus tard trois mois avant son ouverture.

b) Les quotas pour la représentation des membres au congrès sont décidés par le comité central. Les délégués sont désignés par des élections, qui tiennent compte des quotas et de la nécessité de représenter les différents organismes.

c) À l'ouverture du congrès, la majorité absolue des délégués doit être présente. C'est la condition pour la légitimité des décisions du congrès.

d) Le comité central peut modifier la date du congrès. Le congrès ne peut pas être reporté plus de six mois.

e) Le congrès extraordinaire est convoqué à la demande de la majorité absolue des membres, à la demande des deux tiers des comités de ville ou par décision du comité central; ses modalités de réunion sont les mêmes que pour le congrès ordinaire.

f) Le comité central doit informer l'ensemble de l'organisation, dans un délai d'un mois, de la demande de convocation d'un congrès extraordinaire faite par les membres.

g) Si le comité central ne réunit pas le congrès extraordinaire dans les six mois, les comités de ville constituent un comité d'organisation du congrès qui assume l'autorité du comité central et ils réunissent le congrès extraordinaire dans un délai de six mois.

h) Dans les circonstances où la répression sévère de l'ennemi empêche le fonctionnement du comité central, une réunion des représentants des comités de ville est organisée afin de constituer un comité d'organisation du congrès extraordinaire.

i) Le congrès discute le rapport du comité central, élit le comité central et ses membres suppléants et prend les décisions sur les questions théoriques, politiques et organisationnelles. Le congrès est l'instance compétente pour résoudre les questions de programme et de statuts.

12. Les conférences

a) Les conférences sont tenues entre deux congrès en cas de besoin. Les modalités de représentation et l'ordre du jour de la conférence sont décidés par le comité central.

b) Pour appliquer les décisions de la conférence, la ratification du comité central est nécessaire.

13. Le comité central

Le comité central est l'instance souveraine du PCML entre deux congrès. Durant cette période, le comité central dirige le PCML, le représente dans tous les domaines et applique les décisions prises par le congrès. Le comité central dirige toutes les activités organisationnelles et traite les affaires financières de l'organisation.

a) L'organisation interne du comité central repose sur une division du travail qui implique la professionnalisation de ses membres. Le comité central adopte un règlement intérieur pour son propre fonctionnement.

b) Dans les circonstances où le nombre de membres du comité central diminuerait, le comité central s'adjoint de nouveaux membres parmi les suppléants, selon l'ordre désigné par le congrès. Le membre du comité central fait prisonnier par l'ennemi continue de détenir son poste en tant que dirigeant de l'organisation, à moins qu'il n'y ait une raison particulière. Lorsqu'il/elle est relâché(e), son suppléant conserve sa place dans le comité central.

c) Le comité central peut s'adjoindre au maximum un tiers de nouveaux membres, par rapport à son effectif fixé par le congrès. Pour la ratification des nouveaux membres du comité central, le quorum est fixé aux deux tiers des membres de celui-ci.

d) L'exclusion des membres ou des suppléants de cette instance requiert le vote des deux tiers des membres titulaires du comité central dans une réunion plénière. Pour exclure du PCML des membres du comité central, l'unanimité du reste du comité central est nécessaire.

e) Les membres du comité central sont d'office des délégués titulaires au congrès. Quant aux membres suppléants du comité central, ils/elles peuvent être élu(e)s délégué dans leur organisme.

IV - LA DISCIPLINE ORGANISATIONNELLE

14. La subordination à la plus rigoureuse discipline est la tâche la plus importante de tous les membres et organisations. Les décisions du congrès, du comité central et de toutes les instances dirigeantes s'appliquent d'une manière complète et définitive. Toutes les questions sur lesquelles il existe des divergences sont discutées librement au sein de l'organisation jusqu'à la prise de décision.

a) Le comité central peut organiser des discussions internes dans le but d'éduquer les militants. Cependant, les discussions concernant les questions de programme et les statuts doivent être organisées dans la perspective du congrès.

b) Si la moitié des comités du PCML en fait la demande, le comité central doit organiser une discussion interne.

c) Les discussions et les propositions doivent être faites dans les organisations de chacun des membres et dans les instances et par les moyens organisationnels statutaires (congrès, conférence, publication interne). Les approches qui s'opposent à cette règle ne peuvent être acceptées, parce qu'elles ouvrent la voie à l'anarchie organisationnelle et, par conséquent, à la violation de la discipline organisationnelle.

d) Les membres responsables de violations de la discipline de l'organisation sont passibles de sanctions disciplinaires; les sanctions sont l'exclusion, le blâme, le blâme sévère, la destitution temporaire, la rétrogradation par la désignation à une responsabilité inférieure, l'interdiction d'assumer la responsabilité dirigeante, la rétrogradation comme stagiaire, l'exclusion temporaire.

e) L'exclusion nécessite la décision du comité de ville et la ratification du comité central. Les autres sanctions disciplinaires peuvent être prises par le comité de ville et elles sont immédiatement exécutoires. Le droit d'appel des membres concernés est reconnu pour toutes les sanctions. Les appels sont faits au comité central.

f) Le statut de membre de celui qui est responsable de violations systématiques des règles est réexaminé. Les membres qui n'ont pas versé leurs cotisations deux fois consécutivement sont blâmés, la troisième négligence consécutive en la matière implique l'exclusion automatique.

g) Les membres qui ont été exclus ou ceux qui ont été rétrogrades ont le droit de faire appel auprès du congrès suivant s'ils continuent d'avoir des liens avec l'organisation.

h) Les membres qui ne peuvent pas résister à la torture perdent leur statut de membre.

V - LA LIBERTÉ D'OPINION ET LE FRACTIONNISME

15. Le PCML est la concrétisation de l'unité de la volonté et de l'action, il ne peut donc pas accepter l'existence de fractions. Toutes les formes d'activités fractionnelles ou d'appels fractionnels sont interdites et sanctionnées par l'exclusion. Toutes les formes d'activités fractionnelles doivent être rapportées au comité central. Au cas où il y aurait une activité fractionnelle au sein même du comité central, l'organisation doit en être informée. Aucune règle du PCML ne peut être utilisée contre le PCML lui-même.

Les activités et les relations au sein de l'organisation doivent respecter le fonctionnement normal de celle-ci. Les relations sans motif en dehors des instances de l'organisation sont interdites et sont considérées comme une faute disciplinaire.

VI - LES SOURCES DE FINANCEMENT DE L'ORGANISATION

16. Les sources de financement de l'organisation ont pour origine les cotisations de ses membres, les dons et d'autres revenus à condition qu'ils n'entrent pas en contradiction avec le but de l'organisation. C'est le comité central qui détermine le montant des cotisations. Il évalue en conséquence celles des ouvriers aux revenus modestes.

MLKP TÜZÜĞÜ

Türk ve Kürt ulusundan, Laz, Abhaz, Gürcü, Çerkes, Çingene, Arap, Ermeni, Rum vb. ulusal topluluklardan proletaryanın öncü müfrezesi ve savaş kurmayı MLKP, Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in yolunda yürür, Marksizm-Leninizm'i rehber alır.

Proletarya enternasyonalizmi ilkesini yüksekte tutan ve dünya komünist hareketinin yaşadığımız topraklardaki kolu olan MLKP, diyalektik ve tarihsel materyalizmi temel alır.

I- ÜYELİK

1- 18 yaşını doldurmuş, MLKP program ve tüzüğünü kabul eden, MLKP örgütlerinden birinde görev alan ve düzenli biçimde aidatını ödeyen kişi MLKP üyesidir.

Parti komiteleri üye kabulüne yetkilidir. Kabul edilen üyelik başvurusu, aday üyelikle başlatılır. Aday üyelik süresi asgari altı ay, azami bir yıldır. Bu süre, yurtdışında en az bir yıl, en fazla iki yıldır. Üyelik başvurusu, iki üyenin önerisi üzerine komitenin kabulü ile gerçekleşir. Üyeliğin onaylanmasında en alt parti örgütü İK'dır.

2- Üyelerin Görevleri

a) MLKP'nin kararlarına ve disiplinine uymak; politikalarını gerçekleştirmek için tüm yetenek ve enerjisini harekete geçirmek; MLKP çizgisini savunmak ve geliştirmeye çalışmak; parti yaşamına aktif biçimde katılmak; MLKP'nin amaçları doğrultusunda, burjuvaziye ve her türden gericiliğe karşı mücadelede uzlaşmaz, militan bir savaşçı olmak.

b) Marksist-leninist klasikleri incelemek ve bilgilerini derinleştirmeye çalışmak. Gerek uluslararası, gerekse de ülkedeki komünist ve devrimci mücadelenin deneyimlerini, derslerini inceleyip öğrenmeye önem vermek. Teori ile pratiğin birliğini gözetmek.

c) Marksizm-Leninizm'e bağlı kalmak ve onu her tür anti-marksist akıma karşı savunmak.

d) Burjuva-feodal düşünce ve duyguların gerek kendi yaşamı, gerekse de parti yaşamı üzerindeki etkilerine karşı mücadele etmek. Özel yaşamını komünistçe düzenlemek ve politik çalışmalarında tavır ve ahlakıyla örnek olmak. Düzenle, görünür/görünmez tüm bağlarını koparmak, sürekli kendini yenilemek ve yaşamının her zerresini komünistçe düzenlemek için mücadele etmek. Partiye, yoldaşlarına ve halka karşı açık ve dürüst olmak. Eleştiri ve özeleştiriye dürüst, içten ve kararlı olmak. Partiden hiçbir şey gizlememek.

e) Siyasi polise karşı uyanık olmak. Partiyi, düşman saldırıları karşısında korumak. Poliste, mahkemede ve zindanda komünist bir tutum takınmak. Devrimin ve partinin çıkarlarını gözbebeği gibi korumak. Hiçbir koşulda sır vermemek.

f) Her türden hizipçi faaliyet ve etkiyi göğüsleyebilecek komünist bilinç ve uyanıklığa sahip olmak; partinin komünist birliğini özenle korumak.

g) Partinin her tür olanağını en iyi biçimde korumak ve bunları geliştirmeye, çoğaltmaya çalışmak.

3-Üyelerin Hakları

a) Partinin programatik, stratejik ve taktik görüşlerini, tüm kademelerdeki MLKP örgütlerini ve yönetici üyelerini eleştirebilmek.

b) Organ toplantısında, üye tartışma toplantıları vb. platformlarda, partinin iç basınında, düşünce, eleştiri ve önerilerini sunmak, tartışmak ve geniş kapsamlı tartışma önerisinde bulunmak.

c) Seçme ve seçilme hakkına sahip olmak.

d) Yer aldığı parti organında kendisi ile ilgili olarak yapılacak tartışmaya fiilen katılmak ve hakkında ceza verilmeden önce yetkili organa savunmasını sunmak.

e) Hakkında alınmış kararlara, örgütsel işlerlik çerçevesinde MK veya kongreye itirazda bulunmak.

f) Partiden ayrılabilmek.

4-Aday Üyelerin Hak ve Görevleri

a) Aday üyeler ile üyeler arasında görevler açısından herhangi bir farklılık söz konusu değildir.

b) Aday üyelerin seçme/seçilme ve komite düzeyindeki örgütlerde görev alma hakları yoktur. Bunlar dışında kalan tüm üyelik haklarından yararlanırlar. Aday üyeler kongrede temsil edilir.

II-MLKP'NİN YAPISI VE İŞLEYİŞİ

5- MLKP'nin temel örgüt ilkesi demokratik merkeziyetçiliktir. MLKP'nin yönetiminin yol gösterici ilkesi ise kolektivistdir.

a) MLKP, üretim ve bölge esası üzerinde örgütlenir.

b) MLKP, esas olarak tüm organlarının seçimle belirlenmesinden yana olmasına rağmen, faşizmin zorunlu kıldığı ağır illegalite koşullarında bu, kongre ve

Merkez Komitesi'nin oluşumunda uygulanır. Diğer örgütler yukarıdan aşağıya doğru kurulur.

c) Seçim ilkesinin uygulandığı her durumda tek tek aday olma ve gizli oy yöntemleri uygulanır.

d) Bütün organların sekreteri ve sekreter yardımcıları demokratik danışma yöntemi işletilerek atamayla belirlenir.

e) Demokratik merkezietçiliğin bir gereği olarak birey örgüte, alt organlar üst organlara, azınlık çoğunluğa, tüm örgüt MK'ya, MK kongreye tabidir.

f) MLKP'nin her alt organı bir üst organa, MK tarafından saptanan periyod dahilinde, düzenli faaliyet raporu verir. MK, raporları değerlendirerek sonuçları ilgili örgütlere iletmekle yükümlüdür.

g) Tüm MLKP örgütleri, MLKP çizgisi ve kararları doğrultusunda faaliyet özerkliğine sahiptir.

h) Demokratik merkezietçilik ile düşünce özgürlüğü ve irade birliği teminat altına alınmıştır. Her organ üyesi görüş ve önerilerini sunma, tartışma, oy kullanma hakkına sahiptir.

i) MLKP'nin örgütsel işleyiş ilkesi kolektivizmdir. Kolektif akıl ve kolektif iradenin egemen olduğu bir işleyişi esas alan MLKP, eleştiri ve özeleştiryi hayat damarlarından biri olarak görür. Hatalarına karşı tutumu sınıfa karşı sorumluluğu çerçevesinde ele alır. Hatalarına karşı hoşgörölü olmaz, onları gizlemez.

III-TEMEL MLKP ÖRGÜTÜ VE BAşLICA YÖNETİCİ ÖRGÜTLER

6- Hücre

a) MLKP'nin temel örgütü hücredir. Hücre en az üç üye ve aday üyeden oluşur.

b) Hücreler MLKP'yi temsil eder, onun verdiği görevleri yerine getirirler.

7- Yerel Örgütler

a) Yerel örgütler sorumluluk alanlarında MLKP çizgisini ve üst organların kararlarını uygular ve tüm parti faaliyetini yönetirler.

Bu örgütler çalışma sahalarının tüm sorunlarıyla ilgilenirler ve ihtiyaç duydukları her tür kararı alıp uygularlar. Gerekli saydıkları komite, komisyon vb. organları oluştururlar.

b) Yerel komiteler kendi adlarına, MLKP çizgisine uygun gazete, bülten vb. yayınlar çıkarabilirler.

c) Yerel yönetim merkezi İl Komiteleri'dir.

d) MLKP, Kürdistan örgütlenmesinde, Kürt ulusal gerçeğine dayanır ve Kürdistan Seksiyonu biçiminde örgütlenir.

8- Yurtdışı örgütlenmesi: MLKP'nin yurtdışı örgütü Merkez Komitesi tarafından kurulur.

9- MLKP'nin gençlik yığınları içindeki komünist kitle örgütü olan komsomol, ideolojik-siyasi bağlılık, örgütsel bağımsızlık ilkesi temelinde çalışır.

10- MLKP'nin MK dahil bütün organları, kadın çalışmasının bir ihtiyacı olarak kendilerine bağlı kadın komisyonları kurarlar.

11- Kongre, Olağanüstü Kongre

MLKP'nin en yüksek organı kongredir. Olağan kongreler üç yılda bir toplanır.

a) Kongrenin gündemi en geç üç ay önce açıklanır.

b) Kongrede temsil oranı MK tarafından belirlenir. Delegeler seçim yoluyla saptanır. Seçimler örgüt ve üye esasına göre düzenlenir.

c) Kongrenin başlayabilmesi ve kararların bağlayıcı olması için delegelerin salt çoğunluğunun hazır bulunması şarttır.

d) MK olağan kongreyi erkene alabilir veya erteleyebilir. Erteleme süresi 1 yılı geçemez.

e) Olağanüstü kongre, mevcut üyelerin salt çoğunluğunun veya İl Komiteleri'nin 2/3'ünün talebi ya da MK'nın girişimi üzerine toplantıya çağrılır. Oluşum biçimi olağan kongreyle aynıdır.

f) Merkez Komitesi, olağanüstü kongre talebinde bulunan üyelerin taleplerini, eline geçtikten sonra bir ay içinde partiye sunmak zorundadır.

g) MK, olağanüstü kongreyi altı ay içinde toplamazsa, il komiteleri MK'nın yetkilerine sahip bir Kongre Örgütlenme Komitesi kurar ve en geç 6 aylık bir sürede kongreyi toplarlar.

h) Kongre, MK'nın raporunu görüşür. MK'yı (asil ve yedek üyeleri) seçer. Partinin teorik, siyasi ve örgütsel sorunlarını karara bağlar. Program ve tüzük sorunlarının çözümünde yetkili organ kongredir.

12- Konferans

a) Parti konferansları, iki kongre arasındaki dönemde ihtiyaç halinde toplanır. Konferansta temsil edilme biçimi ve konferansın içeriği Merkez Komitesi tarafından belirlenir.

b) Konferans kararlarının yaşama geçirilebilmesi için Merkez Komitesi'nin onayı şarttır.

13-Merkez Komitesi

Merkez Komitesi, iki kongre arasında MLKP'nin en yüksek organıdır. Bu süreçte tüm MLKP'yi yönetir, her alanda partiyi temsil eder, kongrede alınan kararları hayata geçirir. Tüm faaliyetlere önderlik eder, MLKP'nin taktiklerini saptar, maliyeyi yönetir.

a) MK, kendi içinde uzmanlaşmanın gerektirdiği iç örgütlenmesini gerçekleştirir. Çalışmalarını düzenleyecek bir iç tüzük hazırlar.

b) MK, sayısal bir azalma halinde yedekler arasından yeni üyeler alır. Düşmanın eline geçen MK üyesi aksi bir neden olmadıkça statüsünü korur. Serbest kaldığında yerine alınmış üyenin organ üyeliği de sürer.

c) İhtiyaca bağlı olarak, MK yeni üyeler atayabilir. Seçilmiş üyeler azınlığa düşerse MK en geç bir yılda partiyi kongreye götürür. Yeni üyelerin kabulü için 2/3 çoğunluk şarttır.

d) MK üye ve yedek üyelerinin organdan çıkarılması, genişletilmiş toplantıda MK asıl üyelerinin 2/3'lük çoğunluğunun kararı ile olanaklıdır. MK üyelerinin MLKP'den atılması için ise geriye kalan üyelerin oybirliği şarttır.

e) Merkez Komitesi üyeleri kongrenin oy hakkına sahip doğal delegeleridir. MK yedek üyeleri ise, seçime partide katılırlar.

IV- PARTİ DİSİPLİNİ

14- En sıkı parti disiplini, tüm üyelerin ve örgütlerin en yüksek görevidir. Parti kongresinin, Merkez Komitesi'nin ve tüm yönetici parti organlarının kararları tam ve kesin olarak uygulanır. Düşünce ayrılıkları bulunan tüm sorunlar karar alınmaya değin parti içinde özgürce tartışılır.

a) MK, parti içinde eğitim amaçlı çeşitli tartışmalar açabilir, ancak program ve tüzük sorunlarına ilişkin bir tartışma başlatılacaksa bunu kongreye bağlı olarak yapmak zorundadır.

b) MLKP komitelerinin yarısının talebi üzerine, MK partide tartışma açmakla yükümlüdür.

c) Tartışma ve öneriler her üyenin kendi biriminde ya da meşru parti platformlarında (kongre, konferans, parti içi yayın) yapılır. Aykırı bir durum örgütsel anarşiye, dolayısıyla parti disiplinini ihlale yol açacağından, kabul edilemez.

d) Parti disiplinine aykırı hareket edenler hakkında, üyelikten çıkarma, uyarı, ağır ihtar, geçici görevden alma, alt göreve verme, süreli olarak yönetici görev vermeme, aday üyeliğe indirme, üyelik ilişkisini süreli olarak dondurma cezaları verilebilir.

e) Üyelikten çıkarma komitenin kararı ve İK'nın onayıyla olur. Diğer cezalar komiteler tarafından verilebilir ve bunlar yürürlüğe girer. Tüm cezalar için ilgili kadroların itiraz hakkı saklıdır. İtiraz MK'ya yapılır.

f) Sistemik olarak kurallara aykırı davrananların üyelikleri gözden geçirilir. Peş peşe iki ay aidat ödemeyen üyeye uyarı yapılır, üçüncü kez ise üyeliği sona erer.

g) Üyelikten çıkarılan veya görevinden alınanlar partiyle ilişkilerini bir biçimde sürdürürlerse, yapılacak ilk kongrede kendileriyle ilgili olarak alınmış karara itiraz hakları vardır.

h) İşkencede çözülen üyenin üyeliği düşer.

i) Organlara da ceza verilebilir.

V- DÜŞÜNCE ÖZGÜRLÜĞÜ VE HİZİPÇİLİK

15- MLKP, hiziplerin varlığıyla bağdaşmayan irade ve eylem birliğidir. MLKP içinde her türlü hizipleşme ve hizipleşme çağrısı yasaktır, üyelikten ihracı gerektirir. Her türlü hizipleşmenin MK'ya iletilmesi ve bu durum MK içinde de söz konusuysa partiye duyurulması kesin bir zorunluluktur. MLKP'nin hiçbir yasası, MLKP'ye karşı kullanılamaz.

Örgütsel çalışma ve ilişkiler kendi doğal işleyişi içinde sürdürülür. Organ dışında rastgele ilişki yasaktır ve disiplin suçudur.

VI- PARTİNİN MALİ KAYNAKLARI

16- Partinin mali kaynakları üye aidatlarından, bağışlardan ve amaca aykırı olmayan diğer gelirlerden oluşur. Üyelik aidat miktarı MK tarafından belirlenir. Bunda ülkenin en düşük gelirli işçilerinin durumu dikkate alınır.

